

Mellemværendet som virkekraft i forandringsprocessen
- Det handler om at turde gå på loftet

Masterspeciale

Masterspeciale i læreprocesser ✨
Forandringsledelse & arbejdsmiljø

Navn	:	Ulla Sparholt
Studienummer	:	20120207
Vejleder	:	Anete Mikkala Camille Strand
Afleveret	:	18.12.2013
Antal tegn	:	137.991

Abstract.

This Master thesis is investigating the *between* as a workforce in changing processes. Anete Strands (2012) *apparatus of Material Storytelling* are used in peer supervision at the Family and Youth Centre in the municipality of Aabenraa. The methodology are developed on the basis of *Stories of Space* inspired by Feng-shui, *Stories of artifacts* inspired by Sandplay and *Stories of bodies* inspired by Bodydynamics. The overall goal with the thesis is the development of an intra-active supervision practice locally, which can be folded in a shape that may generally be used in the special area. Material Storytelling is a diffracted approach enacted through the posthuman methodology Agentile Realism (Barad) that draws on *intra-active-being-of-the-world*, which confirms the "between"- as a complex human-non-human between – that allows configuration of changes across timespacedmattering. Intra-active supervision is folded with the apparatus of Material Storytelling over a three month period at the Family and Youth Centre (aug-nov 2013). Video recordings of intra-active Objekt Theater (*stories of artifacts*) where the participants reconfigures a problem issue using figures in a sandbox – a material-discursive practice opens up another opportunity field for problem solving. Subsequently the video recordings are transcribed and analyzed, with a diffraction of Marte Meo and Material Storytelling, which is folded to support the analysis process. The analyzed transcriptions are included in an analysis of intra-action order in the object Theatre process at the Family and youth Centre. As an analytical grasp the concept of reconfigured themes are presented in reports from supervision. Reconfigured themes control the process towards topics of importance for the participants and the changes happening in their everyday practice.

The analysis confirms that the apparatus of Material Storytelling can support the participant at the Family and Youth Centre in the municipality of Aabenraa at grasping the current problem issues and reconfigure their everyday practice as family therapist. The participants are cutting in a renewed way in which they exclude to be led astray by a linguistic discourse and include the "between" as a dynamic work force, which folds a more playful, and concrete/literal grasping of issues. The productive machinery confirms a (re) - (de) configured apparatus of Material Storytelling as supervised practice at the Family and Youth Center in the municipality of Aabenraa partly enacted as inter-action and partly enacted as intra-action. The folding processes of intra-action order runs through the stages: critique, challenge, choice and change - and that's what the local "between", as the project is and emerges as, and the peer supervision can contribute with. The participants' previous experience (The Marte Meo method and peer supervision) becomes a part of the agentile cut folded as (with)configured intra-active factor in the phenomenon of "Object Theater" and "Material Storytelling".

Indhold

Abstract	2
Parlør	6
Indledning	8
Min interesse for Material Storytelling	8
Hvordan kan man se anderledes på udfordringer i en kommunal praksis?	9
Problemstilling:.....	10
Specialets opbygning	11
Oversigt over de forskellige maskinrum i specialet.....	14
Maskinrum 1: Virkelig "virkelighed".....	15
Material Storytelling	17
De to bevægelser i Agential Realisme	18
Maskinrum 2: Agential Realisme	19
Agential Realisme	19
Illusionen om objektivitet	20
Agentile cut	21
Maskinrum 3: Det produktive Maskineri	22
Rekonfiguration af intra-aktiv "empiri-indsamling"	22
Intra-aktionsordenen i mellemværendet med familiekonsulenterne fra Familie og Ungecentret.....	24
Steds-diskursen i mellemværendet med familiekonsulenterne fra Familie og Ungecentret.....	26
Afgørende/udslagsgivende elementer i mellemværendet med familiekonsulenterne fra Familie og Ungecentret	31
Performativ viden er medkonstituerende for virkekræften.....	32
Det Produktive Maskineri.....	35
Det produktive maskineri der er foldet til analyse af transskriptioner.....	36
Diffraktion af Marte Meo med Apparatus af Material Storytelling til brug som produktivt maskineri	38
Intra-aktionordenen i intra-aktiv supervision.....	40
Diskursanalyse er en konstruktion af den sociale organisations data.....	41
(Re)konfigurerede temaer.....	42
Maskinrum 4: familiekonsulenternes praksis - en intra-aktiv tilblivelsesproces.....	43
Intra-aktionordenen i Objekt Teater på Familie og Ungecentret.....	44
Oversigt over transskriberede Objekt Teater sessioner	46
Analyse af intra-aktionsordenen i Objekt Teater processen på Familie og Ungecentret..	50

De faktiske foldeprocesser og diffraktionsmønstret	55
Diskussion af diffraktionsmønstret og de faktiske foldeprocesser.....	59
(Re)konfigurerede temaer.....	60
Præsentation med figur (tema 6).....	60
Evaluering (tema 5)	66
Fælles Objekt Teater evaluering.....	70
Diskussion af det produktive maskineri.....	72
Maskinrum 5: Konklusion	73
Litteraturliste	75

Parlør

Som en hjælp til at forstå det fremmede sprog i specialet (baradsk) er der foldet en parlør hvor de grundlæggende begreber og de vigtigste vendinger er defineret mhp. på at introducere læseren til terminologien, som Strand anvender i sin metodologi Material Storytelling (MS).

Apparatus of Material Storytelling	"Rammesætning" af Material Storytelling
Agential Realisme	Agential: Alt gør noget, alt er performativt Realisme: Agentialiteten har reale effekter
Onto-epistemologisk forståelsesramme	Videnskabsteoretisk tilgang af gensidige tilblivelsesprocesser, hvor <i>væren</i> og <i>erkendelse</i> emergerer simultant i en vedvarende og dynamisk proces
Apparatus	"rammesætning" om de komplekse og flydende processer og deres effekter
Det produktive maskineri	Apparatus der anvendes til at analysere data
Materialitet	Gøren (tilblivelse) som stadfæstelse/materialisering = dobbelt betydningen af det engelske ord matter: betydning og fysisk materialitet – på dansk: betydning/at noget fylder
Materiel – diskursiv praksis el. Onto-semantisk fænomen	Fænomen, handlen/gøren, der er produktiv, som former og muliggør det, der kan materialiseres, herunder det der er muligt at mene, sige, gøre, konfigurere
Meaningmatter	Dobbeltforholdet af mening og materialitet
Mellemværendets tre Material Story modaler:	Henviser til de forandringsinitierende praksisser, som er tilstede i hvilken som helst mellemværende.
1. Stories of bodies	Ad 1 En anden form for (be)gribning af fænomener
2. Stories of space	(end sproget muliggør) – fortælling tilblevet gennem menneskets som full-body apparatus
3. Stories of artifacts	Ad 2 Fortællinger tilblevet gennem organisationens

	<p>eller rummets fysiske og materielle struktur</p> <p>Ad 3 fortællinger tilblevet gennem manøvrerbare "memory-devices" der skaber et andet mulighedsfelt for at re-konfigurere problemkomplekser</p>
Between= affective site of engagement	Mellemværendet af MS cuttes som en tre-delning af stedsdiskurs (spatial discourse), mattering bodies (afgørende elementer) og intra-aktionsorden (intra-action order)= en materiel-diskursiv praksis. Der hvor analysen af de tre MS modaler finder sted.
Entangled genealogi	At blive til gennem multiple faktorer (faktorer begrebet som intra-agerende med og som gensidigt konstituerende af hinanden)
Dis/continuous becoming	Dis/kontinuerlig tilblivelse - at gøre noget nyt ved at genskabe det gamle; noget stopper og noget fortsætter, mulighedsfeltet gensættes
Matter matters	Materialitet har betydning (sfylde), når der tales om fænomeneres tilblivelse. Ordet matter skal forstås som betegnelse for den dobbelthed: materialitet (stof) og mening (betydning), der udtrykkes i begrebet på engelsk
Enacter	Skaber
Intra-action	Intra- aktion anerkender, at særskilt "gøren" ikke går forud men opstår gennem intra-aktioner
Spacetime mattering	Stedtidsbetydninger (indeholder både fortid og fremtid), der kan finde sted på tværs af større stedtidsskalleringer.
(Re)-(de)konfiguration	Mulighedsfeltet gensættes gennem in-eksklusion
Resemiotization	Et begreb for oversættelse af semiotik/materialitet fra en social proces til en anden.
Intra-aktionsforskning	Aktionsforskning foldet af mellemværendet

Indledning

Min interesse for Material Storytelling

Jeg blev præsenteret for en udgave af Material Storytelling (MS) på 3. semester i foråret 2012. Jeg blev indfanget af metodologiens mulighed for at medinddrage alle deltagerne i analysen af en problemstilling. Selvom der er gået mere end et år siden, jeg første gang stiftede bekendtskab med Material Storytelling, kan jeg tydeligt huske, hvordan en mandlig medstuderende "cyklede rundt på en rød cykel" til kommuner, der var markeret med henholdsvis rød og blå farve på et stykke papir. Farvemarkeringen var en indikator for kommunens prioritering af grøn-energi. Han skulle finde ud af, hvordan han kunne få alle kommuner inddraget i et fællesprojekt. Den dag blev jeg opmærksom på, hvordan artefakter/figurer fungerer som "memory-devices", der skaber et andet mulighedsfelt for at (re)-konfigurere problemkomplekser. Jeg skrev således i mine noter: "*... at flytte figurer og tegne områder, samt spørge ind til relationer mellem figurer - øger hukommelsen. Situationen understreges af visuelle tegn og kropslig hukommelse for, hvordan det føles at deltage, desuden faciliteres et andet sprogbrug, når situationen anskues med en fantasifuld sammensætning af artefakter....*" .

Her blev jeg uden at vide det viklet ind i en materiel historiefortælling, hvor figurerne havde valgt mig, lige så meget som jeg havde valgt dem.

Uden overhovedet at have forstået grundlaget for den onto-epistemologiske forståelsesramme bag Material Storytelling, skrev jeg kort tid efter i min videnskabsteori og metode II opgave, at jeg skulle udforske Material Storytelling i mit speciale på MLP. Hvis jeg på daværende tidspunkt havde vidst, at jeg ville blive nødt til at "lære at gå på loftet"¹ for at kunne forstå de to (videnskabsteoretiske) bevægelser, der ligger inkorporeret i Material Storytelling, er jeg ikke sikker på, jeg havde gjort det. Jeg gik heldigvis ind i det med "hovedet under armen" og fandt først senere ud af, at det der ser så simpelt ud i sandkassen i virkeligheden er helt anderledes komplekst videnskabsteoretisk. Onto-epistemologien bag Material Storytelling kræver, at man kan "gå på loftet" og tale Baradsk. Det er ikke noget, man bare lige gør.

¹ Min vejleders metafor for onto-epistemologien i Material Storytelling

Jeg valgte at starte processen med at lære at forstå Material Storytelling ved at tage sandkassen med på arbejde. I mit job som ergoterapeut på en specialeskole, så jeg muligheden for at prøve at anvende Objekt Teaterdelen² til piger med autisme. I min 2. semester³ opgave fik jeg mine første erfaringer med Objekt Teater. Jeg blev nødt til at gøre vold på metodologien og putte den ind i en socialkonstruktivistisk kontekst. Det skyldes ikke kun pigens behov for støtte og guidning i sandkasseprocessen, men også mit eget behov for at kunne overskue det videnskabsteoretiske. Igen oplevede jeg, hvordan figurerne i sandkassen, som ikke er noget i sig selv, bliver til noget i interaktion med personen og muliggør en anden form for (be)gribning af fænomener. Jeg så, hvordan pigens handlen/gøren med figurerne var med til at forme og muliggøre et andet mulighedsfelt for handling; det som Strand og Barad kalder en materiel-diskursiv praksis. Jeg erfarede, at Objekt Teater tilpasset et socialkonstruktivistisk perspektiv kan være med til at give piger med Autismen mulighed for at udtrykke deres tanker og følelser - give dem en stemme. At Objekt Teater kan bidrage til, *at omgivelserne får indsigt i piger med ASF⁴ sociale formåen og copingstrategier. Som metode ser Objekt Teater ud til at kunne rumme et bredere og mere holistisk menneskesyn, der tager afsæt i, at "samfundet er i pigen med ASF" og "pigen med ASF er i samfundet"* (Sparholt 2012:27). Objekt Teater i en tilpasset form kunne således fungere på min arbejdsplads og være med til, at pigen med autisme og jeg sammen kunne (be)gribe komplekse situationer på en anden måde.

Ifølge studieordningen (2012:27) skal jeg i specialet: "selvstændigt kunne styre og designe komplekse løsningsmodeller til undersøgelse af en valgt problemstilling". Det er en naturlig fortsættelse af den materielle historie at styre processen dybere ind i det produktive maskineri (Apparatus of Material Storytelling) og finde ud af, om jeg kan lære andre at "gå på loftet" og (derigennem) lære det selv.

Hvordan kan man se anderledes på udfordringer i en kommunal praksis?

Organisationer i den offentlige sektor er udfordret af en længere periode med økonomisk krise og store demografiske ændringer, som kræver en omlægning af ressourcerne. Kommunerne håber på at kunne løse fremtidens opgaver ved at anvende nye organisationsmodeller, som kan matche fremtidens udfordringer.

² Objekt teater er en af tre story modaler i Material Storytelling metodologien. Uddybes i Maskinrum 1.

³ Jeg har ikke læst mine mastermoduler i kronologisk rækkefølge.

⁴ ASF; forkortelse for autismspektrum forstyrrelse.

Fremsynet ledelse skal overskride reformernes paradoks mellem nulvækst og forbedret service, mellem nærhed og stordrift. Dermed bliver reformernes succes afhængig af de ledelsesmæssige konstruktioner og deres udkrystallisering i handling, som skal realisere, overskride og udfylde reformerne (Pedersen og Greve 2004). Jeg opfatter, som tidligere nævnt, Material Storytelling som en metodologi, der skaber et andet mulighedsfelt for handling, end det der skabes på baggrund af en sproglig diskurs. Material Storytelling kan bl.a. ses som et mellemværende⁵ (mellem de ansatte, figurerne, sandkassen og problemstillingen mv.) af kreativ virkekraft. Pedersen og Greve (2004:202) forstår den "kreative virkekraft" som det, der kan overskride reformernes paradoks. Det har givet mig interesse for at undersøge, hvordan Material Storytelling anvendt i kollegial supervision kan bidrage til, at medarbejdere i den offentlige sektor løser deres opgaver med en anden form for virkekraft.

Problemstilling:

Hvordan kan Material Storytelling (som apparatus) understøtte personalet på Aabenraa kommunes Familie og Ungecenter i at begribe aktuelle udfordringer/problemstillinger og (re)konfigurere deres praksis som familieterapeuter?

Det overordnede mål med specialet er, med afsæt i en aktions-forskningstilgang, at udvikle en intra-aktiv supervisionspraksis⁶ lokalt på Aabenraa kommunes Familie og Ungecenter, som kan foldes i en form, der generelt kan anvendes på specialområdet. Specialskoler og -institutioner er konstant i forandring fx pga. besparelser og politiske beslutninger om at indskrive så mange specialskoleelever som muligt i den almindelige folkeskole. Det medfører, at de ansatte står overfor en udfordring, hvor kerneværdierne er sat til diskussion, samtidig med at organisationen er i stærk forandring. De ansatte må finde andre måder at løse opgaverne på og læreprocesser vil ofte forekomme uden at ledelsen har kontrol over dem. *De ansattes fælles forsøg på at skabe mening med deres arbejde og deres handlinger udvikler og forandrer organisationen* (Stegeager og Laursen 2011:41). Udvikling af en intra-aktiv supervisionspraksis, der generelt kan anvendes

⁵'Mellemværendet' er det danske ord der kommer tættest på det centrale begreb på barsk; 'the between'. Uddybes i Maskinrum 3

⁶'intra-aktivsupervision er en supervisionsform der udfoldes gennem intra-aktioner af såvel human som nonhuman dynamisk virkekraft af mellemværendet.

på specialområdet kan være en metode til at begribe aktuelle udfordringer på en måde, der ikke reducerer komplekse problemstillinger, men i stedet forsøger at rumme kompleksiteten.

Ansatte i den offentlige sektor skal løse opgaver, der er foldet af et komplekst sammensurium af multimodale virkekræfter. Ifølge Barad (2003:810) er det svært at forestille sig, at psykiske og socialhistoriske kræfter alene er ansvarlige for at producere det som er. De materiel-diskursive virkekræfter inkluderer: sociale, kulturelle, psykiske, økonomiske, biologiske, fysiske, geologiske og andre, der alle er vigtige elementer af de sammenvævede⁷ (entangled) materielle processer. Hvis de ansatte følger faglige vaner i et forsøg på at definere årsager gennem fagdisciplinens effekter, vil de gå glip af vigtige intra-aktioner⁸ af de virkekræfter, der er på spil (Barad 2003:810).

Specialets opbygning

Det er svært at folde et strukturelt layout, som kan matche kompleksiteten i metodologien og samtidig opfylde Universitetets formelle krav til opgaven, således at specialet kan betragtes som et stykke videnskabeligt arbejde. Jeg har forsøgt både at være tro mod Material Storytellings sammenvævede (entangled) tilblivelse gennem multiple faktorer og opfylde de formelle krav til argumentationsopbygning og videnskabsteoretisk konsistens. Jeg har behov for at kunne arbejde ud fra en skabelon, der kan rumme at special(e)processen ikke er lineær, men tilbliver ud fra en forståelse af multimodalitet og diskontinuitet. Jeg er i den forbindelse blevet inspireret af Løvgaard og Sørensen 2013, som har udformet deres speciale som en special(e) avis - en hybrid mellem en avis og en traditionel specialeopgave. Deres speciale er den første danske oversættelse af baradsk, jeg har haft mulighed for at læse. De bliver således mine sproglige guider ud i Agential Realisme, som bl.a. ligger til grund for tilblivelsen af Material Storytelling. For at anvende Agential Realisme og Material Storytelling er det som nævnt nødvendigt at lære *baradsk*⁹. Min oprindelige tanke var at skrive mit speciale på dansk- at forenkle det baradske sprog, så alle kan forstå det. Jeg har undervejs i processen måttet erkende, at hvert "mellemværende" har sit eget sprogbrug. Igennem

⁷ Sammenvævning er en ikke helt dækkende oversættelse af "entanglement"

⁸ Højgaard og Søndergaard (2010): Intra-aktiv bruges som alternativ til interaktionsbegrebet. Intra-aktion anerkender, at særskilt "gøren" ikke går forud for, men opstår gennem intra-aktioner.

⁹ Agential realism og Material Storytelling har sit eget begrebslige apparatus, som her omtales Baradsk.

specialet har jeg (re)konfigureret min opfattelse af videnskabsteori, empiri og analyse for at kunne indfange den entaglede genealogi, hvor alle processer forløber entangled og ikke adskilt.

Løvgaard og Sørensen har foldet en skabelon, som sorterer special(e)processen i forskellige sektioner (2013:8). Det har inspireret mig til at folde en lignende skabelon: oversigt over de forskellige maskinrum i specialet (på side 12). På den måde er Løvgaard og Sørensens begrebslige og visuelle udtryk blevet en entangled del af mit speciale; en ko-konstituerende faktor.

Specialets opbygning er inddelt i fem maskinrum. Ved hvert maskinrum introduceres hovedemne og formål.

De første to Maskinrum skal (be)gribes som en platform, der tjener til at føre læseren ind i Agential Realisme og Material Storytellings metodologi. I Maskinrum 1 præsenteres den "virkelighed" kollegial supervisionen finder sted i med afsæt i Rick ledema, som er optaget af hvordan fagpersoners virkelige "virkelighed" konstrueres. Med afsæt i Taguchi udfordres reduktionisme, og intra-aktiv pædagogik foreslås som et nyt perspektiv. Strands metodologi, Material storytelling og de interventionsgreb, der tages afsæt i på Familie Ungecentret foldes og danner basis for at præsentere de to bevægelser i Barads Agentiale Realisme. Det leder videre til Maskinrum 2, hvor det videnskabsteoretiske udgangspunkt i Agential Realisme, som er inspireret af Niels Bohrs kvantefysik, udfoldes. Agential Realisme begreberne; det *agentile cut* og *apparatus* udfoldes som en forudsætning for at præsentere det produktive maskineri i Maskinrum 3. Maskinrum 3 fungerer som et kig ned i specialets *produktive maskineri*, dvs. det analyse apparatus, der er foldet til at undersøge problemstillingen. I Maskinrum 3 anvendes Strands analysemodel for Apparatus af Material Storytelling til at præsentere Familie og Ungecentret med afsæt i de tre modaler; intra-aktions ordenen, stedsdiskursen og afgørende/udslagsgivende elementer. Foldningen af det produktive maskineri for analyseprocessen i specialet er synliggjort med en visuel oversigt. Til analysen af intra-aktiv supervision, er der foldet en *diffraction af Marte Meo metoden og Material Storytelling* til at understøtte processen. Dette leder videre til Maskinrum 4, hvor analysen finder sted. Transskriberede sekvenser af videooptagelser af Objekt teater anvendes til at analysere intra-aktionorden og

de aktuelle foldeprocesser i intra-aktiv supervision. Rekonfigurerede temaer, dvs. deltagernes (re)konfigurerede hverdagspraksis som familierapeuter, anvendes til folde det der har haft betydningsfylde for deltagerne i processen med intra-aktiv supervision. Sluttelig vil en konklusion være at finde i Maskinrum 5.

Oversigt over de forskellige maskinrum i specialet

Maskinrum 1: Virkelig "virkelighed"

Det handler overordnet om at forstå, hvordan vores virkelighed bliver til - og at forstå denne tilblivelsesproces som kompleks, foranderlig og flydende - med periodiske sedimenteringer, med brud, med modsætninger og forandringer.

Maskinrum 2: Agential Realisme

Afsnittet, hvor Agential Realisme og Material Storytelling adskiller sig fra den form for videnskabsteori, som den specialestuderende er blevet introduceret til på Master i Læreprocesser.

Maskinrum 3: Det produktive Maskineri

Her præsenteres empiri, teori og metode i lyset af Agential Realisme og Apparatus af Material Storytelling. Samtidig føres vi gennem maskinrummet videre fra selve metodologien til beskæftigelsen med genstandsfeltet (fænomenet) – tilblivelsen af supervision som materiel-diskursiv praksis i det lokale "mellemværende", som min case udgør. Jeg vil i "maskinrum 3" argumentere for det enactede apparatus, og hvilken konsekvens det har. Overordnet er min antagelse, at når deltagerne agerer anderledes, er praksis forandret.

Maskinrum 4: Familiekonsulenternes praksis- en intra-aktiv tilblivelsesproces

Her analyseres, hvordan apparatus af Material Storytelling kan bidrage til at understøtte personalet på Aabenraa kommunes Familie og Ungecenter i at begribe udfordringer/problemstillinger fra andre vinkler? Hvordan tilblivelsen af intra-aktiv supervision gensætter mulighedsfeltet på tværs af sted-tids-betydninger for hvad der er muligt herigennem at stadfæste som materiel-diskursiv hverdagspraksis.

Maskinrum 5: Konklusion

Konklusion (et lokalt momentant cut), der stadfæster en ændret begribelse af aktuelle problemstillinger og en (re)konfigureret hverdagspraksis som familierapeut.

Maskinrum 1: Virkelig "virkelighed"

I Maskinrum 1 præsenteres den "virkelighed" kollegial supervision finder sted i med afsæt i Rick Ledema, som er optaget af, hvordan fagpersoners virkelige "virkelighed" konstrueres. Med afsæt i Taguchi udfordres reduktionisme og intra-aktiv pædagogik foreslås som et nyt perspektiv. En uddybning af forudsætningerne for at kunne (be)gribe Agential Realisme og Material Storytellings onto-epistemologiske tilgang udfoldes som en overgang til Maskinrum 2.

Det handler overordnet om at forstå, hvordan vores virkelighed bliver til - og at forstå denne tilblivelsesproces som kompleks, foranderlig og flydende - med periodiske sedimenteringer, med brud, med modsætninger og forandringer (Højgaard og Sørensen 2010:315).

Rick Ledema (2003:41) er med afsæt i Mehan (1993) optaget af, hvordan fagpersoners virkelige "virkelighed" konstrueres. Fagpersoner kan på baggrund af deres egen interaktion med et barn, efterfølgende beskrive afvigende adfærd hos barnet. Det er en rekonstruktion af barnet, som efterfølgende kan komme til at indgå i en rapport i barnets journal- et stykke papir som repræsenterer barnet og som indgår i grundlaget for de beslutninger, der kan tages. Det er en (re)konstruktion af "virkeligheden" og efterhånden som konstruktionen udfoldes, bliver de oprindelige udtalelser adskilt fra de sociale interaktioner, der kreerede dem. Når flere personer involveres (re)konfigureres situationen i undersøgelser, opsummeringer mm. Jo flere gange dette finder sted, desto mere vægt lægges der på "facit" af det, der siges og skrives. Ledema (2003:29) anvender begrebet *resemiotization* til at beskrive, hvordan semiotik¹⁰/materialitet bliver oversat fra én social proces til en anden.

Hillevi Lenz Taguchi (2010), der er ansat ved Stockholms universitet, har med afsæt i sin bog *"Going Beyond the Theory/Practice Divide in Early Childhood Education- Introducing an intra-active pedagogy"* fokus på vores ontologiske skelnen mellem teori og praksis. Hendes mål med bogen er at udfordre reduktionisme og foreslå en pædagogisk praksis, der inkluderer børns tænkning.

It appears to be against our better judgement, but the more we seem to know about the complexity of learning, children's diverse strategies

¹⁰ Ledema (2003) bruger begrebet semiotic, som et andet ord for materialitet

and multiple theories of knowledge, the more we seek to impose learning strategies and curriculum goals that reduce complexities and diversities of learning and knowing. Taguchi (2010:8).

Når pædagogisk praksis i stigende grad bliver mainstream i forhold til universelle standarder, reducerer det kompleksiteten i undervisning og læring i en tiltagende kompleks og forskelligartet verden Taguchi (2010:4-18). Når Taguchi taler om mainstream, refererer hun bl.a. til udviklingsplaner/læreplaner (kognitive, psykologiske og sociale), som på en cirkulær eller horisontal vis skal måle børns udvikling. Taguchi (2010:10) introducerer begrebet intra-aktiv pædagogik på baggrund af Barads koncept intra-aktivitet. Intra-aktiv pædagogik flytter vores opmærksomhed fra kun at give opmærksomhed til intra-personel (indre tale) og inter-personel (mellem to eller flere personer) til at give opmærksomhed til intra-aktive dynamikker i mellemværendet af alle levende organismer og de materielle omgivelser: ting, figurer, rum og steder vi benytter i vores daglige praksis. Dahlberg og Moss skriver i forordet til bogen: det betyder, at vi må opgive jagten på det "virkelige" barn, den "virkelige" viden og den "virkelige" udvikling. Vi må arbejde med nye teorier og perspektiver, som kræver en ny måde at tænke og relatere på, som ikke giver nogen sikkerhed eller forudbestemt udfald, og som kræver at vi er ansvarlige for vores egne meninger og relationer. *Vi ved ikke hvad et barn er i stand til at lære, at vide eller blive til*, det er ukendt potentiale, og ændringer bliver derfor det vigtigste subjekt at undersøge i pædagogisk praksis (Taguchi 2010:16). Forestillinger og overbevisninger kan ændre sig som et resultat af virkekræften af materielle objekter og artefakter.

Det demokratiske samfund og den udtalte decentralisering, som findes i Sverige kan på mange måder ligestilles med det danske samfund. Jeg vurderer, bl.a. på baggrund af mine egne erfaringer som ergoterapeut på en specialskole, at Idemas (og Mehans) og Taguchis betragtninger kan overføres til danske forhold. Når børn i Danmark indstilles til specialundervisning, skal der samles oplysninger fra forskellige fagpersoner. Visitationspapirerne har stor betydning for de forberedelser (pædagogik, hjælpemidler, undervisningsmaterialer mv.), der planlægges før skolestart. Der indhentes ofte yderligere oplysninger fra speciallæger og psykiatriske ambulatorier. Trods de mange (papir)beskrivelser oplever det tværfaglige personale ofte, at barnet ikke passer helt til beskrivelsen. Jeg tænker,

at den skrevne journal er et "øjebliksbillede", der bør ses i sammenhæng med den kontekst, den er formuleret i.

På samme måde som børn skal visiteres til specialskole, skal en socialrådgiver visitere til familiebehandling på Aabenraa kommunes Familie og Ungecenter (www.ungecenteret-aabenraa.dk/d. 30.09.13). Socialrådgiveren må indsamle informationer fra relevante samarbejdspartnere og skrive en rapport, som danner grundlag for at iværksætte intervention.

Specialet udføres i en "virkelighed", hvor resemiotization (Idema 2003,2007) af et barns vanskeligheder i form af journaler og beskrivelser danner grundlag for familieterapeutens første møde med en familie. Det er ikke muligt for mig at specificere, hvilken betydning dette har for opgaveløsningen af de konkrete tilfælde, men det er et eksempel på, hvordan gængs praksis er i den kontekst, hvor jeg skal lave kollegial supervision.

Efter en præsentation af den "virkelighed" kollegial supervision udfoldes i, præsenteres Material storytelling og de interventionsgreb, jeg har taget afsæt i på Familie Ungecentret. En uddybning af forudsætningerne for at kunne (be)gribe Agential Realisme og Material Storytellings onto-epistemologiske tilgang udfoldes som en overgang til Maskinrum 2, hvor det videnskabsteoretiske udgangspunkt udfoldes med udgangspunkt i Barads Agentiale Realisme.

Material Storytelling

Anete Mikkala Camille Strand (2012), assisterende professor ved AAU, er ophavskvinde til Apparatus af Material Storytelling og min vejleder i specialet. Strands forskningsbaserede metodologi¹¹ er baseret på Barads videnskabsteori og diffrakteret gennem Barad, Boje¹² og Bergsons¹³ teoretiske begreber (Strand: 2012:21). Jeg har i mit speciale inddraget Barads Agential Realisme som en forudsætning for at forstå den entanglede genealogi, Material Storytelling udspringer af. Material Storytelling er en diffraktiv tilgang, der trækker på *intra-aktiv-væren-af-verden*, som stadfæster, at der er et "between"- et komplekst humant – nonhumant mellemværende - som muliggør konfigurering af

¹¹ Metodologi: På tværs af filosofi, videnskabsteori, teori, metode, analyse og interventionspraksis

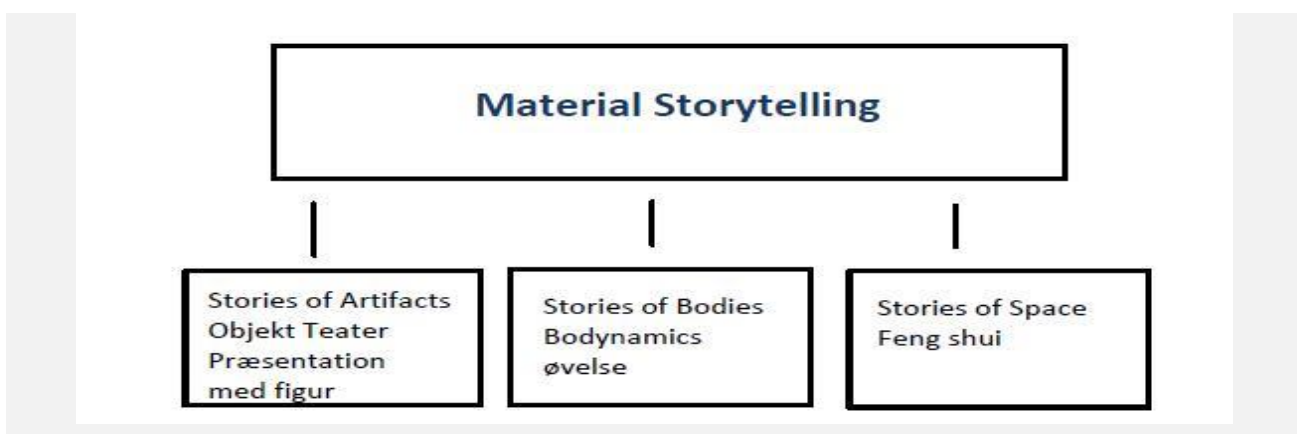
¹² Boje, David *Living Stories*

¹³ Henri Bergson (1859-1941) Fransk filosof. I følge Strand (2012) er Bergson's mest varige bidrag til filosofisk tænkning konceptet: qualitative multiplicity

forandringer på tværs af rum-tids-skalleringer. Strand har anvendt Material Storytelling som henholdsvis metodisk og analytisk apparatus for en organisatorisk forandringsproces på Døvblinde Centret i Aalborg. Hun anvender den multimodale konstitueringsanalyse til at dokumentere forandringsprocessens (dis)kontinuitet, hvilket gensætter mulighedsfeltet og muliggør, at konfigurationer af forandringer går på tværs af rum-tids-skalleringer.

Material Storytelling som en metode for organisatorisk forandring er udviklet på baggrund af *Stories of space* inspireret af Feng-shui, *Stories of artifacts* inspireret af Sandplay og *Stories of bodies* inspireret af Bodydynamics (Strand 2012:79). Se figur 1 nedenfor.

Figur 1:

De interventionsgreb jeg har taget afsæt i på Familie og Ungecentret på baggrund af Material Storytelling er følgende: med afsæt i *Stories of artifacts* har jeg anvendt Objekt Teater og præsentationsrunder med en figur. Med afsæt i *Stories of bodies* har jeg anvendt bodydynamicsøvelsen "Breathing space". Med afsæt i *Stories of Space* har jeg anvendt Feng-shui filosofien til at analysere det lokale, vi anvender til supervision på Familie og Ungecentret.

De to bevægelser i Agential Realisme

En forudsætning for at kunne (be)gribe Agential Realisme og Material Storytellings onto-epistemologiske tilgang baseret på et kvanteperspektiv, indebærer en forståelse af videnskabsteoriens to fundamentale ideer/bevægelser. 1) "Entiteter" ses ikke som afgrænsede enheder – alt er entangled og gensidigt konstituerende - og 2) virkekraft er en relationel dynamik af human såvel som nonhuman karakter (Barad 2003: 821-822 samt Strand 2012, Book 1: sektion 2.1). Sagt med andre ord,

enkeltstående enheder opstår ud af, at alt er forbundet - individuel eksistens findes ikke forud for inter-aktionen. Mening opstår af *mellemværendet* af menneske og materialitet. Haraway¹⁴ - refereret af Strand (2012) - rammesætter dette med sit citat: "*Figures collect the people through their invitation to inhabit the corporal story told in their lineaments*". Når virkekraften ikke ligger i enheden (personen eller tingen) giver det ingen mening at diskutere, hvilken tolkning, der er den rigtige. Det, der opstår ud af *mellemværendet* - intra-aktion¹⁵ - det kommer ud af ingenting (ontologiske indeterminisme); det er derfor man taler om emergens og agential realisme.

Viden/mening udkommer af entangled virkekraft. Viden/mening er dermed ikke en tilstand, men en kontinuerlig proces, som dynamisk (re)konfigurerer og (re)konfigureres. Fra et agential realisme-perspektiv ses ontologi og epistemologi således ikke som adskilte fænomener. I stedet defineres det som onto-epistemologi; som gensidige tilblivelsesprocesser, hvor væren og erkendelse emergerer simultant i en vedvarende og dynamisk proces Barad (2007:184).

Maskinrum 2: Agential Realisme

Afsnittet, hvor Agential Realisme og Material Storytelling adskiller sig fra den form for videnskabsteori, som den specialestuderende er blevet introduceret til på MLP. I Maskinrum 2 udfoldes det videnskabsteoretiske udgangspunkt i Barads Agentiale Realisme, som er inspireret af Niels Bohrs kvantefysik. Agential Realisme begreberne; det *agentile cut* og *apparatus* udfoldes som en forudsætning for at præsentere det produktive maskineri i Maskinrum 3.

Agential Realisme

Agential Realisme adskiller sig markant fra samtlige videnskabsteorier, jeg før har beskæftiget mig med. Det er en metodologi af dynamisk og diffraktiv karakter¹⁶, som fordrer en specifik måde at (be)gribe verden på og en (re)konfigureret måde at tale på (Løvgaard og Sørensen 2013:19). For at forstå Agential Realisme og kunne anvende Material Storytelling i masterspecialet har jeg været nødt til at lære baradsk. Jeg taler og skriver i specialet med tydelig "dialekt".

¹⁴ Donna Haraway er en inspirationskilde for Barad og Strand

¹⁵ Højgaard og Søndergaard (2010): Intra-aktion bruges som alternativ til interaktion. Intra-aktion anerkender, at særskilt "gøren" ikke går forud men opstår gennem intra-aktioner.

¹⁶ Diffraktion refererer til en klassisk definition indenfor fysikken, der refererer til den måde bølger bevæger sig på - det gælder både vand, lys og lyd. Bevægelserne medfører at forskelle opstår indefra (Højgaard og Søndergaard 2010:322) også kaldet "the entangled state" (Strand 2012)

Agential Realisme kommer af Ny-Materialisme (Højgaard og Søndergaard 2010) og er formuleret af Karen Barad (2003,2007). Barad er feminist, kvantefysiker og professor i bevidsthedens historie, og hun har præsenteret tilgangen fyldestgørende i bogen *Meeting the Univers halfway* (2007). Agential Realisme er Barads (videnskabs)teoriapparat, hvor Agential er begrebet for, at alt har betydning, alt er performativt, som en del af en intra-aktion med noget. Realisme er begrebet for at agentialiteten har reale effekter (Højgaard og Søndergaard 2010:323). Barad er kraftigt inspireret af Niels Bohr og det relationelle forhold mellem fænomen og apparatus. Niels Bohr var kvantefysiker og udviklede i 1913 en banebrydende atommodel; han fandt at lys kan fremtræde som enten bølge eller partikel afhængigt af, hvilket måleinstrument, der anvendes til måling. Når kun én af mulighederne – bølge eller partikel - kan være åbenlyst af gangen, idet apparatus i målingsøjeblikket ekskluderer, kan de ses som komplimenterende parter; de er både gensidigt *ekskluderende og konstituerende*. Svaret er altså indbygget i måleapparatet. Barad anvender denne viden til at betone, at *matter matters* - at materialitet har betydning (sfylde), når der tales om fænomeners tilblivelse. Ordet "matter" skal forstås som betegnelse for den dobbelthed - materialitet (stof) og mening (betydning) - der udtrykkes i begrebet matter på engelsk. Både tid, sted og materialitet betones som entangled konstitutive virkekræfter i tilblivelsesprocesser - *spacetime matter* (Barad 2007:180, Højgaard og Søndergaard 2010).

Med komplementaritetsprincippet præsenterede Bohr - re)konfigureret af Barad - ikke bare et fundamentalt bidrag til begribelse af kvantemekanikken, men også til vidensproduktion i generel forstand, da kvantefysikkens entanglement byder os at gentænke grundlæggende ontologiske og epistemologiske antagelser.

Illusionen om objektivitet

På de første tre semestre på MLP har hermeneutik, fænomenologi og socialkonstruktivismen været de mest fremtrædende videnskabsteoretiske tilgange; alle tilhørende det humanistiske paradigme. I den traditionelle fænomenologiske forståelse for objektivitet, tilstræbes at undersøge fænomenet som det fremtræder, inden det fortolkes (at *kende det som er i sit væsen*) - dermed signaleres en opfattelse af, at det er muligt at observere fænomenet i sig selv. Ifølge Agential Realisme er det lige modsat, at *kende det som er* (erkendelse)

(re)konfigureres og tænkes som at (be)gribe det, som (til)bliver– herunder sin egen del heraf. Derved kan *matter* og *meaning* ikke adskilles (Barad 2003:815, Løvgaard og Sørensen 2013:13,19,21). Barad pointerer igennem metoden diffraktion, at det i et performativt onto-epistemologisk perspektiv aldrig vil være muligt at producere det samme resultat igen og igen. Det ville forudsætte, at der var tale om ontologisk adskilte dele, der kan undgå at samvirke, og at vi selv kan adskille os fra det fænomen, vi undersøger. I Agential Realisme perspektiv kan man ikke tale om det værende adskilt fra erkendelse – de er gensidigt konstituerende - en onto-epistemologi (Løvgaard og Sørensen 2013:13,19,20).

Agentiale cut

Med det *agentile cut* menes, at idet noget cuttes, foretages in- og eksklusioner, og herigennem er det muligt at løse "den ontologiske indeterminisme" (Barad 2007:175). Således er det muligt at betragte det givne fænomen og gøre det til genstand for undren. At studere et fænomen¹⁷ på denne måde indebærer et studie af de materielt-diskursive praksisser, hvorigennem in- og eksklusioner som har betydning(s)fylde, stadfæstes – velvidende, at det til fuldkommenhed er umuligt (Løvgaard og Sørensen 2013:15). De agentile cuts giver mulighed for momentant at forholde sig til fænomener. Når et baradsk cut er foretaget, indebærer det en forståelse af et etisk ansvar for decideret onto-semantisk at medskabe/folde verden. Det indebærer i praksis, at dette speciale er tilblevet/eksisterer på baggrund af de agentile cuts, jeg har lavet, og at det kunne have set anderledes ud, hvis jeg havde lavet andre cuts. Barad anvender begrebet *ethico-onto-epistemology* til at beskrive den ansvarlighed, der er forbundet med at være forsker (Barad 2007:185).

Begrebet *apparatus* skal ses som en "rammesætning" om de komplekse og flydende processer og deres effekter. Apparatus kan således ses som et analytisk redskab til det, Lis Højgaard og Dorte Marie Søndergaard (2010: 216) kalder multimodal konstitueringsanalyse. Apparatus begrebet skal minde os om de mange forskellige konstitueringsmodi og deres infiltrerede karakter og forhindre os i at tænke kausale relationer. Barad udvider perspektiverne for empirisk arbejde, men specificerer ikke processerne i forhold til empirisk analytisk anvendelse

¹⁷Strand 2013 (vejledning): Fænomener forstås bredt: som mindste enhed i undersøgelser - onto-semantiske konstruktioner - fænomenet rummer også det fænomen producerede apparatus.

(Højgaard og Søndergaard 2010: 325). Strand har i sin PhD, der er inspireret af Barad udviklet et apparatus, der specificerer hvordan man kan begribe sandkasse konfiguration som materielt-diskursive praksissers intra-aktivitet.

Her udviser jeg dybtgående teoretisk viden om specialiseringsområdets teorier og metoder (studieordning 2012: 26).

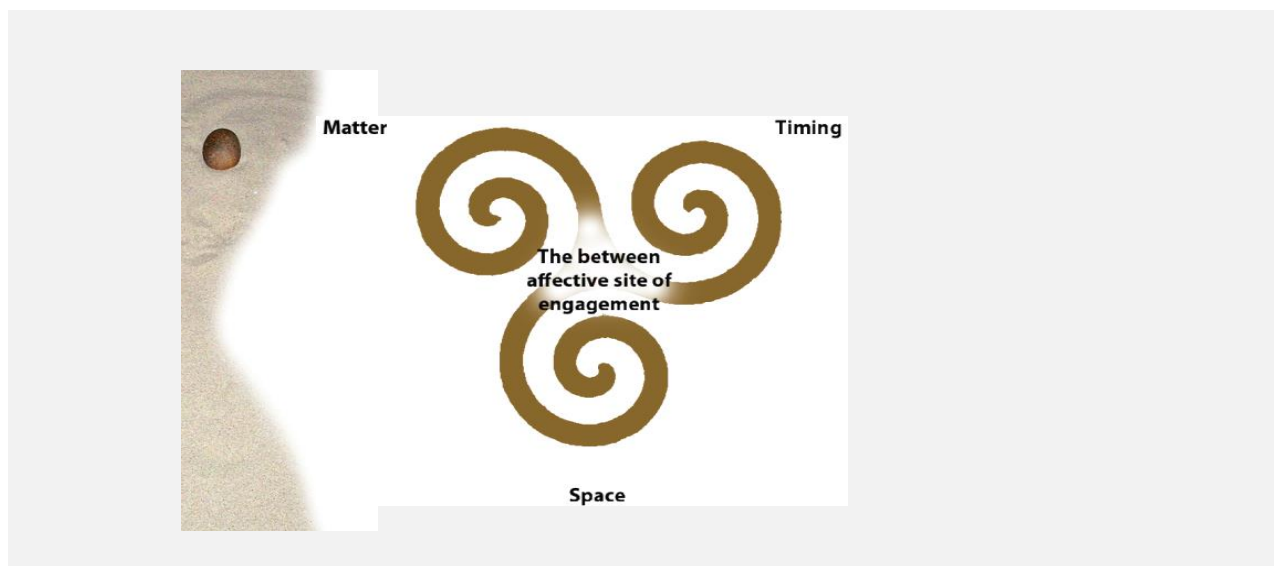
Maskinrum 3: Det produktive Maskineri

I Maskinrum 3 præsenteres Strands (2012) model til operationalisering af Barads onto-semantiske tilgang til vidensproduktion. Strands analysemodel for Apparatus af Material Storytelling anvendes til at præsentere Familie og Ungecentret med afsæt i de tre modaler intra-aktions ordenen, steds-diskursen og afgørende/udslagsgivende elementer. Foldningen af det produktive maskineri for analyseprocessen i specialet er synliggjort med en visuel oversigt. Til støtte for analysen af intra-aktionsordenen af supervision er der foldet en *diffraction af Marte Meo metoden og Material Storytelling* til analyse af transskriptioner. Som et analytisk greb præsenteres begrebet *(re)konfigurerede temaer*, der skal styre processen hen imod det, der har betydningsfylde for deltagerne og de forandringer, der sker i deres hverdagspraksis. Dette leder videre til Maskinrum 4, hvor analysen af intra-aktiv supervision finder sted.

Rekonfiguration af intra-aktiv "empiri-indsamling"

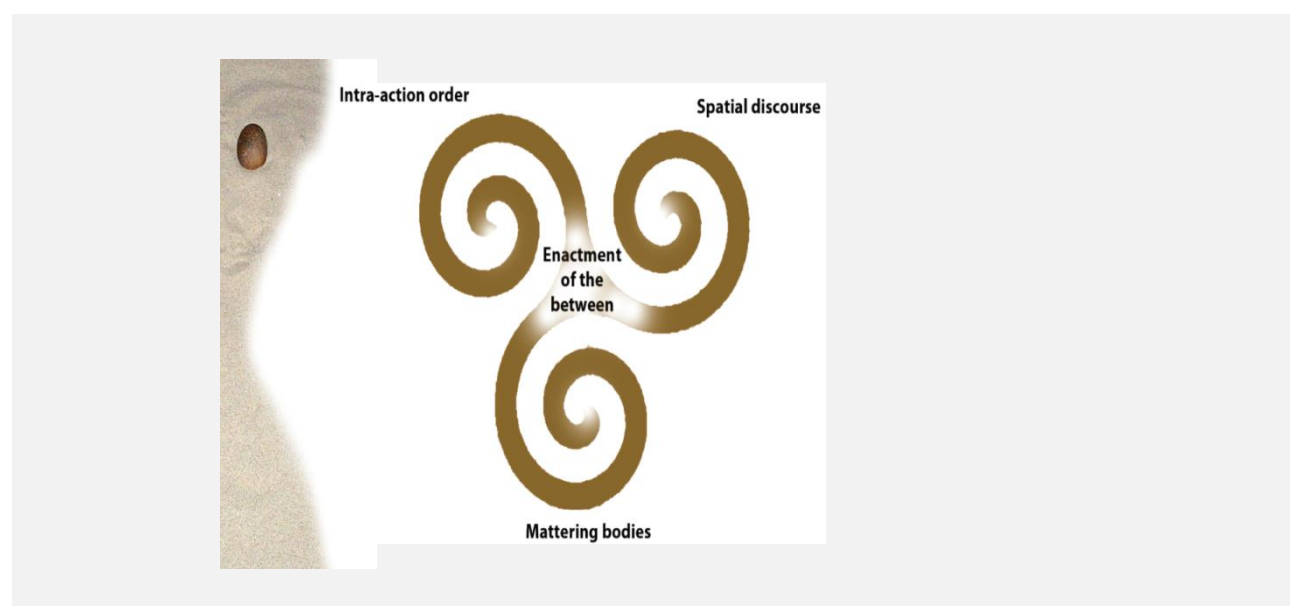
Gennemgangen af Agential Realisme og Material Storytelling i maskinrum 1 og 2 sætter et andet mulighedsfelt for både det at skrive specialet og for at arbejde "empirisk" i overensstemmelse med videnskabsteorien. Tilgangen er blevet (re)konfigureret, så skriveprocessen er en entangled del af tilegnelsen af empiri, hvilket folder tilblivelsen af opgaven, så teori og empiri ikke er opdelt i særskilte afsnit i opgaven. Det danner kohærens med diffractionstanken, hvor (be)gribelsen og foldningen af empiri sker diffraktivt. Den entangled vidensproduktion, som er beskrevet maskinrum 2, lægger op til at der ikke er et værende stykke viden, som jeg kan erkende. Der er ikke en præeksisterende viden (én eller flere sandheder); derfor er jeg ansvarlig for de cuts, der foretages, hvor in - og eksklusioner sker i forhold til vidensproduktion, de såkaldte agentiale cuts med konsekvens for den viden, der emergerer. Her igen er det vigtigt at holde sig for øje at viden/erfaring, væren og tilblivelse er entangled.

Jeg anvender Strands (2012) operationalisering af Barads onto-semantiske tilgang til vidensproduktion, som illustreres i nedenstående model:

Figur 2: Model af apparatus af Material Storytelling, (Strand, 2012, Book 1: 198).

Modellen skal ses som et eksempel på en kommunikationsmodel, der nærmer sig den baradske forståelse af nonlinear tid, hvor sted-tids-betydninger (spacetime mattering) (re)konfigurerer nuet og omfatter både fortid og fremtid. *Enactment of the between* er en rekonfigurering heraf, i hvilken der ligger en forståelse af, at elementer ikke begribes som præeksisterende og påvirkede, men tilbliver gennem hinanden (Løvgaard og Sørensen 2013:28). Modellen *enactment of the between* emergerer som et redskab til at indfange mellemværendet i intra-aktionen (se figur 3).

Figur 3: Analyse model for Apparatus af Material Storytelling (Strand, 2012, Book 1: 213)

Nedenfor bliver denne lokale brug af modellen forklaret, idet – som alt andet indenfor denne tilgang – det lokale cut afgør, hvad modellen bliver til som del af det lokale mellemværende som masterspecialet er udtryk for.

Under intra-aktions ordenen (*Intra-action order*) vil jeg beskrive den aktuelle rækkefølge i projektets proces fulgt gennem dagsordner, referater, skematiske oversigter og samspilsordnen. Under steds-diskursen (*spatial discourse*) vil jeg beskrive de diskurser, der er til stede og stedets ånd og atmosfære. Under afgørende/udslagsgivende elementer (*mattering bodies*) vil jeg beskrive humane og nonhumane faktorer af betydningsfylde, som er de betydende ko-konstituerende faktorer, der producerer apparatus og (dermed) fænomenet. Jeg må lave nogle cuts for at kunne præsentere casen på den måde; det folder præsentationen på den måde, at emner, der har betydningsfylde i flere kategorier, er placeret der, hvor det falder mest naturligt ind i sammenhængen.

Intra-aktionsordenen i mellemværendet med familierapeuterne fra Familie og Ungecentret

Under intra-aktions ordenen (*Intra-action order*) vil jeg beskrive den aktuelle rækkefølge i projektets proces fulgt gennem dagsordner, referater, skematiske oversigter og samspilsordnen. Material Storytelling og jeg havde vores første møde med Marte Meo terapeuter og konstitueret leder i Familie og Ungecentret d. 17. juni 2013. Jeg præsenterede min foreløbige problemformulering og beskrev Material Storytelling for dem. Jeg introducerede intra-aktionsforskningstilgangen (Strands begreb for aktionsforskning med afsæt i et onto-epistemologisk udgangspunkt) og udleverede en foreløbig oversættelse af de særlige ord og begreber, som anvendes i Material Storytelling for at introducere dem til terminologien (se bilag 1). På det tidspunkt havde jeg ikke læst Løvgaard og Sørensen (2013), som senere bliver mine guider ud i at tale baradsk. Jeg foreslog et forløb med supervision 6 gange 2 timer, som de accepterede efter en dags betænkningstid. Konstitueret leder inviteres til at deltage i det omfang, hun har mulighed for det - hun deltager i 5. supervision.

Nedenstående tabel giver et samlet overblik over datoer for supervision og begivenheder i intra-aktionsforskningsprocessen. Jeg har således en linearitet indbygget i processen, som jeg analyse strategisk skal undgå at gå med, så jeg ikke etablerer kausale forklaringer (båret af absolut eksterioritet)¹⁸ som før og efter intra -aktiv supervision. De 6 gange intra-aktiv supervision der finder sted, sætter et "nu", og der sættes et "før" og et "efter" i lyset heraf. Som Strand (2012) hævder, er denne temporale tredeling en intra-aktiv onto-semantisk enactment af stedtidbetydning (timespacemattering) – ikke en newtonsk rum-tids koordinatsystem. Jeg er med til at konditionere, at deltagerne forholder sig til sig selv i tid og rum på nye måder.

Tabel 1.

Datoer	19.08.13	02.09.13	19.09.13	07.10.13	28.10.13	11.11.13
Præsentation med artefakt	ja	ja	nej	Ja	Ja	Alle figurer
Citat/figur	Kalejdoskop	Citat Barad	Gensidig diffraktion Marte Meo og MS	Gensidig diffraktion Marte Meo og MS	Magi	
Objekt Teater	Udført af deltager 2	Udført af deltager 4	Udført af deltager 2	Udført af deltager 3	Udført af deltager 1	Alle Evaluering
Videoptag.	Ja transskrib.	Ja transskrib	Ja transskrib	ja	Ja	ja
Breathing Space	nej	nej	nej	ja	Ja	ja
Efterbearbejdning	ja	ja	(ja)	ja	Ja	

I forbindelse med afvikling af kollegial supervision laver jeg en dagsorden (bilag 2, 5, 8, 11, 13, 15) et referat (bilag 3, 6, 9, 12, 14,16) og der foreligger transskription af videoptagelsen fra Objekt Teater analyseret med apparatus af Material Storytelling fra 1., 2., 3. og et udpluk fra 6. kollegiale supervision (bilag 4, 7, 10, og 16). Referaterne fra supervision indeholder en beskrivelse af dagen, lokalet, mulige problemstillinger, der kan aktualiseres gennem sandkassekonfigurationen, et resume af Objekt Teaterdelen og en evaluering af den intra-aktive supervision. Hvert referat slutter med (re)konfigurerede temaer (eller spacetimematter

¹⁸ "Absolut eksterioritet" er en grundlæggende præmis i den klassiske fysik, som Quantum entanglement bryder med.

manifold), der er foldet på baggrund af de intra-aktive supervisionsprocesser (der arbejdes videre med de (re)konfigurerede temaer i analysen).

I dagsorden til supervision indgår en artefakt eller et citat som ko-konstituerende part for at begribe elementer i Material Storytelling. Eksempelvis anvendes et kalejdoskop ved første supervision. Kalejdoskopet er en "memory-device" fra min og (formodentlig også) deltagernes barndom. Kalejdoskopet folder mig i begribelsen af multiplicitet; der skal kun en lille drejning til, så ser du noget radikalt anderledes. Kalejdoskopet kan trække tråde til Niels Bohrs teori om lyset - en bølge eller en partikel?

Ved afviklingen af de sidste tre supervisioner gennemføres bodydynamics øvelsen; "breathing space", som den indgår i apparatus af Material Storytelling. Det er en balance-, vejtræknings og centreringsøvelse. Se instruktioner for øvelse i bilag 11.

Den dag jeg præsenterer projektet, giver jeg udtryk for, at jeg vil filme Objekt Teater¹⁹-delen og analysere den intra-aktive proces på video. Jeg beder om lov til at dele filmklip med min vejleder, men får ikke spurgt deltagerne om jeg må vedlægge videoptagelser som dokumentation i opgaven. Jeg vælger derfor at transskribere en stor del af optagelserne de første tre supervisionsgange (læs mere under afsnittet "det produktive maskineri").

Steds-diskursen i mellemværendet med familierapeuterne fra Familie og Ungecentret

Under steds-diskursen (*spatial discourse*) vil jeg beskrive de diskurser, der er til stede og stedets ånd og atmosfære. Familie og Ungecentret i Aabenraa Kommune ligger fordelt på tre etager i en statelig ældre bygning, der en del af det tidligere rådhus. Det lokale vi anvender til supervision ligger på tredje sal og vender mod sydøst. Jeg har valgt at tage afsæt i Strands inspirationskilde Feng Shui i forberedelsen af intra-aktiv supervision. Supervisionslokalet har den ideelle placering til formålet. *Sydøst har chi-energi, der kan forbindes med kommunikation, kreativitet og vækst. Chi-energien i øst kan hjælpe dig til at blive mere travl og aktiv, mere fokuseret og bedre i stand til at føre dine gode idéer ud i praksis. Chi-energien i sydøst er tilsvarende, men mere blid; dette er bedre for*

¹⁹ Strand (2012) (re)konfigurerer sandplay –elementet i Material storytelling som "Objekt Teater" og stadfæster dermed et cut der adskiller de to praksisser som hhv. terapeutisk praksis oprindeligt udviklet til børn og kollegial supervisionspraksis og en mere generel viden-frembringelses-praksis i forbindelse med læring og uddannelses forløb.

kommunikation og harmonisk udvikling (Brown 2004:51+111). Den sydøstlige retning er forbundet med træelementet, og chi-energien er stærkest midt på formiddagen (Brown 2004:32), hvor supervisionen finder sted. Jeg har med afsæt i dette medbragt forskellige artefakter (et tæppe, figurer, lystager, kurve m.m.) og snacks (frugt, nødder mm.) til supervision (se i referater fra supervision under punktet "rummet" for at få en oversigt). Foto er et eksempel fra supervision d. 02.09.13.

Der er ansat personale til at dække bord og hygge om "gæsterne"- det får betydningsfylde på den måde, at sekretærene har overblik over, hvem der benytter lokalerne til hvad og hvornår. Lokalet er opryddet, og kaffen er klar, når supervisor ankommer.

Sandplay anvendes som et pædagogisk redskab²⁰ af familiekonsulenterne i huset. Der er til det formål to lokaler i Familie og Ungecenteret, som er udstyret med sandkasser og en stor mængde figurer, som kan anvendes til sandplay pædagogik. Se fotos af de to lokaler nedenfor. Øverste foto er fra et lille lokale, hvor det primære formål er sandplay familiekonsulent og klient imellem. Nederste foto er fra det aktuelle supervisionslokale.

²⁰ Konstitueret leder vurderer, at de ansatte anvender sandplay som et pædagogisk redskab, da hun er den eneste der er uddannet sandplay-terapeut.

Det forhold er såvel en konstituerende kraft for den steds-diskurs, som omgiver brugen af Objekt Teater og udslagsgivende elementer (sandkasser, figurer, erfaringer med brugen heraf, mv.) idet det optræder og fylder i de fysiske rammer og på den måde bliver en (uforudsigelig) men afgørende og udslagsgivende del af, hvad projektets kollegiale supervisionspraksis bliver til som fænomen. Sagt anderledes bliver det en konkret del af det mulighedsfelt for, hvilke materielt-diskursive praksisser, der kan foregå. Rummets samlede figurering inviterer til at bruge sandleg. I traditionel Sandplay pædagogik skal figurerne kunne

repræsentere stort set hele verden: levende væsner, fantasifigurer, naturen, transportmidler, bygninger og religiøse figurer mm. (Nielsen og Vivike 2011)

Familie og Ungecentret i Aabenraa Kommune blev lagt sammen 1. januar 2011, men har stadig hver deres hjemmeside. Det er en materiel-diskursiv praksis, som gør det lettere for mig at fokusere på familiedelen i min opgave. Men også et eksempel på, hvor lang tid det tager at få implementeret en organisationsændring. Opdelingen er en reenactment af et agentialt cut, som genstædfæster en organisatorisk opdeling.

Familiecentret tilbyder støtte til familier med børn i alderen 0 - 18 år, som har brug for særlig støtte. Leder af familiecentret er psykologuddannet. Konsulenterne og behandlingspersonalet i Familiecentret består af pædagoger og socialrådgivere med familierapeutisk efteruddannelse. For at få et tilbud om familiebehandling el. familiekonsulentstøtte skal familien henvises af en socialrådgiver i Børn- og Familieafdelingen.

Interventionerne har til formål at finde de udviklingsmuligheder, der allerede er til stede i familien og i netværket omkring og bygge videre på dem. I behandlingen indgår bl.a. børnesamtaler, familiesamtaler og netværksarbejde. Grundtanken er at man udvikler sig i samspil med andre. Derudover kan forskellige andre metoder anvendes, f.eks. Marte Meo terapi. Marte Meo er en metode, hvor man gennem videooptagelser og tilbagemeldinger, støtter og udvikler forældre/barn kontakt og relation, og styrker forældrene i deres forældreevne. Sandplay anvendes som en pædagogisk metode i huset. Konstitueret leder er den eneste der er uddannet i sandplay som terapeutisk metode (traditionel brug af Sandplay), men hun har ikke tid til at behandle pga. lederfunktionen. (familiecenteraabenraa.dk d. 30.09.13 med tilføjelser fra de ansatte d. 28.10.13)

Supervision er en praksis som findes i Familie og Ungecentret i forvejen. Kollegial supervision er gængs forstået en metode, der særligt egner sig til udviklingsinitiativer indenfor et afgrænset professionsfælleskab - i sin standard form afvikles supervision i en fast gruppe (Keller 2009). Hovedtanken i denne fagpersonlige udviklingsmetode er at styrke nogle kollektive kompetencer ved at de enkelte deltagere på skift fremlægger en case eller problematik, som volder problemer."En eller to af de andre deltagere fungerer som interviewer, og har til

opgave at spørge nærmere ind til forskellige aspekter af de erfaringer og vanskeligheder, som den pågældende session handler om" (Keller 2009:46). Det ligger således underforstået i supervisionstankegangen, at det kan være godt at kunne se ting på andre måder. Det er et forum, hvor problemstillinger i hverdagen kan tages op. Det er samtidig en metode som dermed også traditionelt bæres af sproget som forandringsgreb/interventionsmodal.

Aktionsforskning er også en del af den steds-diskurs som præger "mellemværendet", da aktionsforskning er en del af min forskningstilgang til projektet. Det ligger også i aktionsforskningstilgangen at få folk til at se ting på andre måder, at komme fri af størknede praksisser. I tråd hermed har jeg i mit oplæg til Familie og Ungecentret inviteret de ansatte til at være medforskere i specialet. *I vil blive aktivt involveret i at finde den rigtige måde at anvende Material Storytelling i jeres kontekst (bilag 1)*. Deltagerne inviteres til en anden form af (be)gribning af fænomenet kollegial supervision, hvor mellemværendet/det intra-aktive element gives betydningsfylde. Aktionsforskning er en videnskabelig forskningstilgang, som tilstræber at skabe viden gennem forandring af verden i et aktivt og demokratisk samspil mellem forskere og de mennesker, som denne forandring inddrager (Duus, Laursen, Kildedal, Husted og Tofteng 2012:13). Aktionsforskning bliver i specialet til intra-aktionsforskning (Strand 2012, section 4), der sigter på at (re)konfigurere hverdagspraksis og skabe rum for intra-aktiv-væren (Diffraktion af Frimand 2012 og Strand 2012). Der er fokus på at løse deltagernes problemer i det virkelige liv (Greenwood og Lewin 1998). Intra-aktionsforskning kan i denne udgave være med til at stadfæste det, der opstår mellem materialer og mennesker - *en intra-aktiv-væren* - hvor kropslige, intuitive og rumlige processer har lige så stor vægt som sproget. Målet med intra-aktionsforskning er at samskabe viden, forandre praksis og lære gennem kollaborative processer mellem forskere og deltagere.

Som nævnt i indledningen har hvert "between"- hvert mellemværende - sit sprogbrug som en del af den lokale materielt-diskursive praksis. På Familie og Ungecentret er supervisionen foldet ved primært at tale almindeligt talesprog og inddrage elementer af Barads (2003) og Strands (2012) teori, derfor er bilag formuleret anderledes end specialet. Det folder intra-aktionsforskningen af specialet på den måde, at deltagerne formulerer oplevelser og ændringer i

processen med intra-aktiv supervision med afsæt i deres udgangspunkt, som bla. er systemisk teori og Marte Meo terapi. Dermed er steds-diskursen, som det lokale mellemværende er af - helt konkret hvad supervisionen bliver til - hvilket betyder noget for den sted-tids-betydning der finder sted og helt konkret, hvad supervisionspraksissen bliver til.

Afgørende/udslagsgivende elementer i mellemværendet med familierapeuterne fra Familie og Ungecentret

Under afgørende/udslagsgivende elementer (*mattering bodies*) vil jeg beskrive humane og nonhumane faktorer af betydningsfylde, som er de betydende ko-konstituerende faktorer, der producerer apparatus og (dermed) fænomenet.

Jeg kontakter de 5 Marte Meo terapeuter i Familie og Ungecentret, fordi jeg har kendskab til dem fra en supervisionsgruppe for Marte Meo – terapeuter, som jeg tidligere var en del af. Jeg regner med at læseren her kan inkludere, at jeg selv er Marte Meo terapeut. Vi har været ligeværdige samarbejdspartnere i et fagprofessionelt fælleskab (2-3 gange årligt for ca. 3 år siden), men har derudover ikke noget kendskab til hinanden. Jeg vælger at kontakte dem, fordi de kender min faglighed og dermed også lettere vil kunne inviteres ind i et fornyet univers - hvor vi sammen kan lære at gå på loftet.

Jeg har valgt at anonymisere deltagerne fra Familie og Ungecentret ved at kalde dem deltager 1, 2, 3 og 4 i referater og transskriptioner. Derudover har jeg har undladt yderligere præsentation af deltagerne i specialet. Det gør jeg dels for at sikre deltagerens anonymitet, men også for at signalere, at jeg har fokus på intra-aktionen og det emergerende i specialet mere end den enkelte deltager i sig selv. *En ny-materialistisk tilgang åbner mulighed for at gå ind i materiale med et særligt fokus på materialiteten* (Højgaard og Søndergaard 2010:331). Deltagerne har i evaluering af Objekt Teater- processen gentagne gange fremhævet, at de profiterer af, at de ikke behøver at "gennemgå hele stamtræet", "skabe mening for andre" eller "forholde sig til for mange input". Sådanne udmeldinger, folder mig i en foldning af specialet, hvor jeg (re)konfigurerer mit udgangspunkt. Jeg ville med udgangspunkt i et fænomenologisk perspektiv finde det vigtigt at beskrive specifikke forhold omkring deltagerne som: uddannelse, alder og erfaring, fordi den virkelighed, som forskeren undersøger, altid på forhånd er fortolket og tillagt betydning af de handlende aktører (Thisted 2011:60). Jeg har i den diskontinuerlige

proces forsøgt at fokusere på mellemværendet og ikke deltageren som individ²¹ - jeg har fokuseret på det, der stadfæstes i den intra-aktive proces mellem de humane og de nonhumane faktorer. I Agential Realisme præ-eksisterer individer ikke. Individer stadfæstes gennem forskellige mellemværender som de er ko-konstituerende for og selv ko-konstitueres igennem og dermed skabes den "implicitte mulighed" for at blive til på ny. Dette cut betyder, at jeg ikke redegøre for deltagernes specificiteter (baggrund og fortid) og den betydning den kunne have haft for tilblivelsen af supervisionspraksissen, med mindre den genstadfæstes -aktualiserer sig - i supervisionspraksissen. Ovennævnte rekonfiguration (ændret måde at praktisere på) er et eksempel på, at min proces (re)konfigureres og foldes i mellemværendet med deltagerne i aktionsforskningsprocessen.

Apparaturer er "an instrument of power" (Barad 2003:80), derfor handler det om at gøre sit apparatus synligt. Apparatus er den betegnelse jeg bruger om det apparat, jeg som forsker kigger igennem/fra og enacter data igennem, når jeg undersøger det fænomen, jeg gerne vil blive klogere på. Mit overordnede apparatus er Material Storytelling, som anvendes til intra-aktiv supervision. Material Storytelling gør det muligt at få øje på noget og ikke andet. Apparatus begrebet er sammen med begrebet om intra-aktivitet et nøglebegreb til at begribe Barads (2007) og Strands (2012) forståelse af verdens tilblivelsesprocesser. Det fordrer, at der findes et andet begreb for den aktivitet der finder sted, når jeg er specialestuderende (mit analyse apparatus). Malou Juelskjær (2009:71) har i sin Ph. D kaldt det "produktiv maskineri", når hun undersøger maskineriet. Det har foldet specialets opdeling i maskinrum og underoverskriften "det produktive maskineri" (se senere). Apparatus er det ord jeg bruger, når jeg anvender Material Storytelling som metodisk apparatus i intra-aktiv supervisionspraksis. Produktiv maskineri er det ord, jeg anvender om mit analytiske apparatus. Det er i den forbindelse vigtigt at være opmærksom på, at Material Storytelling i specialet også er en del af det analytiske apparatus.

Performativ viden er medkonstituerende for virkekraften

Barad har fokus på at det onto-semantiske fænomen kan foldes (konstrueres) forskelligt afhængigt af det apparatur det erfares igennem - viden er performativ. Vi tænker, forstår og (be)griber som en del af verden (Barad 2007:133, Højgaard

²¹ Jeg tænker at selvet indgår i mellemværendet, der udtrykkes i nuet

og Søndergaard 2010). Indsamlingen af "empiri" er en materiel-diskursiv praksis, hvor jeg selv er en del af det fænomen, jeg undersøger (Barad 2003). Dette sætter særlige krav til mig som forsker og medfolder af empiri. Det er vigtigt at kommunikere hvilke medkonstituerende faktorer, der har indflydelse på virkekräften og de materialiserede konsekvenser heraf²².

I Supervisionen på Familie og Ungecentret er det in-/ekskluderende, at vi alle er Marte Meo - terapeuter i supervisionsgruppen. Vi har et fælles udgangspunkt, som er socialkonstruktivistisk. Marte Meo metoden har et menneske- og dannelsessyn, hvor der er fokus på samspil og relation mellem mennesker. I Marte Meo - videoanalysen er der fokus på at analysere udviklingsstøttende kommunikation. Marte Meo terapeuter laver en *samspilsanalyse*²³ på baggrund af de fem Marte Meo principper. Principperne er: 1) at følge initiativ 2) positiv beskæftigelse af initiativ 3) at sætte ord på egne og den andens initiativer 4) turtagning og 5) positiv ledelse (Aarts 2000, Hedenbro og Wirtberg 2002). Det er en selvpsykologisk tilgang²⁴, hvor det enkelte menneske formes og udvikles gennem spejling fra andre mennesker – kvaliteten af samspillene bliver således af afgørende betydning for udvikling af det enkelte menneskes selvværd og selvopfattelse (UCN 2009). I samspillet/spejlingen med supervisionsdeltagerne får min Marte Meo baggrund ny næring og dermed reenactes den betydningsfulde Marte Meo metoden havde i min hverdagspraksis tidligere. Nedenstående kommentar vidner om, at deltagerne i intra-aktionsforskningsprojektet også folder deres "Marte Meo tankemønstre" med ind i processen.

Deltager 2 siger i efterbearbejdning af eget Objekt Teater (02.09.13): *Det er som at lave Marte Meo med sig selv - man ser og bekræfter sig selv. Finder nogle følelser og figurer og det er OK- jeg er OK. Det minder mere om supervision end om konference. Her kigger vi på os og den måde vi arbejder på.*

I Barads (2003) og Strands (2012) ånd giver det ikke mening at tage afstand til tidligere tænkning. De opfatter deres teoretiske arbejde som en rekonfiguration af

²² Barad omtaler det etiske ansvar der følger med at være medfolder af verden som ethico-epistemology

²³ Marte Meo omfatter desuden en metode til *samspilsbehandling*, hvor man anvender videooptagelser og viser "mulighedsbilleder" til de personer der søger hjælp (Hedenbro og Wirtberg 2002:20)

²⁴ Gads psykologiske leksikon (2004) Selvpsykologi; etablerer selvét som det væsentlige teoretiske omdrejningspunkt. Selvét henviser til såvel krop, som kroppens psykiske organisation. Selvpsykologien omfatter forskellige teoretikere som fx Margaret Mahler, Donald Winnicott, Daniel Stern og Heinz Kohut. Selvpsykologien bryder med ego-psykologien (Freud)

tidligere tænkning - en entangled genealogi. Til denne tankegang kobler de begrebet *diffraction*. Vores fælles udgangspunkt - Marte Meo – bliver som en del af det agentiale cut foldet som (med)konfigurerende intra-aktivfaktor i fænomenet "Objekt Teater" og "Material Storytelling" som materielt-diskursivpraksis, der bliver til "sådan en praksis" i det lokale "mellemværende", som projektet er og bliver til som den kollegiale supervisions praksis (læs mere under det produktive maskineri).

Her udviser jeg indsigt i implikationerne af forskningsarbejde i den aktuelle sammenhæng (studieordning 2012: 26)

I intra-aktionsforskningsprocessen er der en lydhørhed overfor det emergende - "fremtiden er radikalt åben" (Barad 2003:826). Deltagerne har ikke fået vist, hvordan Objekt Teater udfoldes. De har i dagsorden for supervision fået en kopi af Strands (2013) faser og staldtips til Objekt Teater (se nedenfor). Strand (2012) finder i sin Ph.D en intra-aktions orden (samspilsorden) for Objekt Teater, der består af tre dele; samle figurer, placere figurer i sandkassen og verbal efterbearbejdning, hvilket afspejles i nedenstående faser og staldtips.

Faser i Objekt Teater

- MS** Fase 1: etabler sandkasse på arbejdsbord
- MS** Fase 2: vælg ordløst artefakter – giv jer god nok tid
- MS** Fase 3: begynd ordløs placering af artefakter i sandkassen
- MS** Fase 4: Når alle artefakter er placeret, så mærkes 'the corporeal story told in the lineaments of the figures' (den korporlige) historie som figurenes opstilling fortæller
- MS** Fase 5: Sandkassens mening artikuleres med fokus på formsproget i sandkassen
- MS** Fase 6: Hver fortælling afsluttes med foto af den aktuelle opstilling
- MS** Fase 7: Dagens tema navngives med en metafor, der indrammer den konkrete problemstilling.

Ifølge Strand (2012: bog 2:96) kan de seks faser hver især opfattes som et apparatus, der deltager i rekonfigurering af de problemkomplekser der arbejdes med, forstået som et (apparatus produceret) fænomen. På den måde tager hver (re)konfigurering

del i konstituering af den næste osv. I sandkassen bliver rekonfigureringen kvalitativt anderledes end den var før.

Strand har nedenstående Staldtips til Objekt Teater:

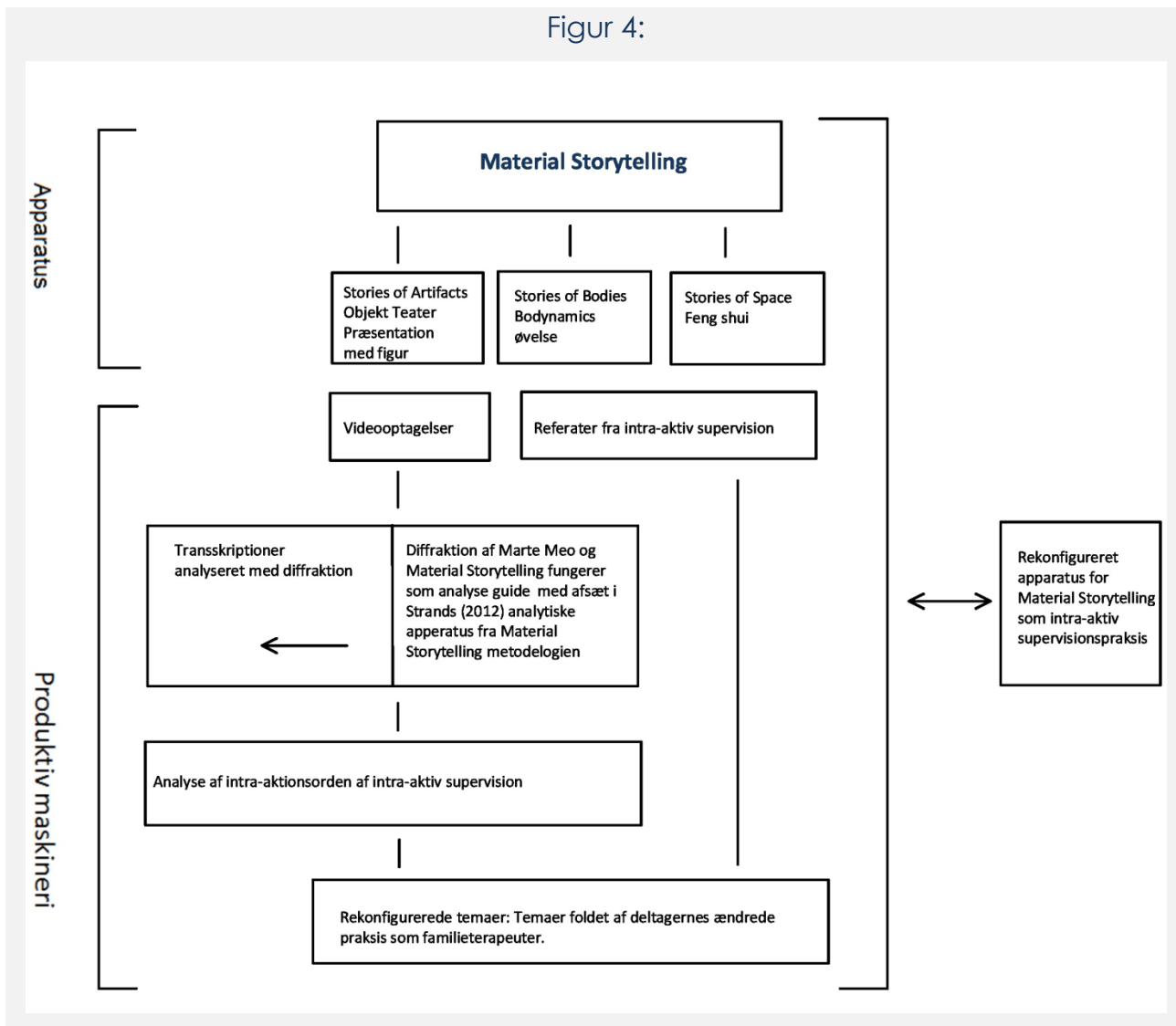
- MS** Slå 'hjernen' fra og lad figurere vælge jer eller lad hånd/øjne vælge...
- MS** 2. Gælder også for placeringen i sandkassen...
- MS** 3. Undlad i første omgang ---at analysere meningen...
- MS** 4. Gå med formsprogets præmisser...fortæl i relation til figurerne
- MS** 5. Gå langsomt frem, ned i tempo, dvæle, spørg, ind, undersøg, nærmere...
- MS** 6. Lyt til mavefornemmelsen, den fortæller hvornår sandkassekonfigurationen er 'færdig'... (Strand 2013)

Jeg kan således ikke (i en sådan intra-aktiv tilgang) planlægge tilblivelsen af min empiri på forhånd. "Fremtiden er radikalt åben for hver drejning" (Barad 2003:826), der opstår i forbindelse med intra-aktionsforskningen, hvor hver enkelt deltager folder Objekt Teater processen på sin måde (og selv bliver foldet derigennem). Ligesom det heller ikke på forhånd er klart, hvor stor betydningsfylde mine transskriptioner af analyse af Objekt Teater får. Processerne emergerer (dis)kontinuerligt indenfor denne tilgang. Det passer med aktionsforskningstilgangen, hvor forståelsen af virkeligheden er altid ufærdig, som noget der kan forandre sig i mange mulige retninger (Aagaard Nielsen 2004:524)

Det Produktive Maskineri

Jeg har valgt at synliggøre det produktive maskineri ved at lave en oversigt over mit apparatus og det produktive maskineri figur 4. Efterfølgende folder jeg tilblivelsen af det produktive maskineri.

Figur 4:

Jeg tager afsæt i Strands Apparatus af Material Storytelling i udfoldelsen af intra-aktiv supervision på Familie og Ungecentret (interventions apparatus).

Supervisionen/fænomenet tilbliver af mellemværendet af figurerne (Objekt Teater og præsentation med en figur), rummet og personen/kroppen. Tredelingen af de 3 story modaler tjener et praktisk/metodisk formål ved at henvise til 3 forandringsinitierende praksisser inspireret af hhv. bodydynamic, fengshui og sandplay.

"Det produktive maskineri" er som tidligere nævnt det apparatus der anvendes, når jeg analyserer data. Jeg undersøger her empiriens apparater – apparatuser produceret i empirien (de 6 kollegiale supervisioner).

Det produktive maskineri der er foldet til analyse af transkriptioner

I det produktive maskineri anvendes Idemas (2003) begreb *resemiotization* om den rekonfiguration en transkription er. Det mellemværende der foldes gennem en

transskription, har et helt andet bevidsthedsniveau og detaljeringsgrad end det mellemværende, der foldes igennem det flygtige øjeblik, hvor alle deltagere er medskabere af den intra-aktive supervision. Det bliver en del af mit analyseapparat og folder tilblivelsen af specialets bidrag. Transskriptionerne fra de tre første supervisioner skaber et mulighedsfelt, hvor jeg dels kan øve mig på at analysere de intra-aktive processer i Objekt Teater konfigurationen, og dels kan stadfæste fænomenet. Som ny Material Storyteller får det betydning(sfylde), at jeg er Marte Meo terapeut, idet jeg er tilbøjelig til at se videooptagelsen med Marte Meo øjne ved første gennemsyn. Efterfølgende ser jeg videooptagelsen med "Material Storytelling-briller". Nu ser jeg også på konfigurationer i sandet, og hvordan nye mulighedsbilleder åbnes i den materielt - diskursive praksis som sandkassekonfigurationen er udtryk for, hvor der er fokus på humane og nonhumane intra-aktive medkonstituerende faktorer. Der er til støtte for analyseprocessen foldet en diffraktion af Marte Meo og Material Storytelling (se tabel 2 nedenfor). Diffraktionen har dels fungeret som en analyseguide ind i analysen af Objekt Teater processen og dels som et mellemværende, der åbner det onto-semantiske perspektiv for deltagerne på Familie og Ungecentret. I den sammenhæng er vigtigt at huske på, at videoanalysen i Marte Meo både anvendes til en analyse af samspil og som en del af interventionspraksis. I specialet anvendes videoanalysen til forskningsbrug (produktive maskineri), der er diffrakteret et forslag til en analytisk praksis for videoanalyse af intra-aktive supervisionsprocesser.

Diffraktion er en metode, hvor teorier og hverdagspraksisser kan læses igennem hinanden med gensidig konstituerende virkning (Barad 2003, 2007 og Strand 2012). Man læser "noget" igennem "noget andet" og ambitionen er at lade noget nyt opstå i den bevægelse, som går "igennem og sammen med" frem for "imod" (Juelskjær 2009:79). Når forskellige discipliner læses gennem hinanden (Barad 2007: 25-26) går noget tabt, noget bliver synligt på ny, noget transformeres, der in/ekskluderes. På den måde kan jeg undgå at validere mit projekt ved at kritisere noget andet (læse tilgange imod hinanden). Juelskjær 2009:79 skriver om diffraktion, at det til stadighed er at bevæge sig i at udfordre specificiteten og skarpheden relateret til den aktuelle problemstilling. Diffraktion kortlægger ikke, hvor forskelle opstår, men hvor effekten af forskellen opstår; diffraktions mønstret

(Barad 2003:803 refererer Haraway). Der er således ikke tale om en ny begyndelse, men tale om en kontinuerlig rekonfiguration af fortid, nutid og fremtid på samme tid.

Med diffraktionen viser jeg, at jeg kan mestre og videreudvikle relevante teorier og videnskabelige metoder til specialets produktive maskineri i relation til masterprojektets specifikke genstandsfelt og opnå nuanceret forståelse af masterprojektets specifikke problemstilling (studieordningen 2012: 26).

Diffraktion af Marte Meo med Apparatus af Material Storytelling til brug som produktivt maskineri

Tabel 2 er en model, hvor Marte Meos videoanalyse læses gennem Material Storytellings analysegreb

Diffraktions niveau	Marte Meo	Marte Meo (re)konfigureret gennem Apparatus af Materiel Storytelling mhp analyse af Objekt Teater
Ontologi	Læren om verdens eksistensformer - <i>væren</i>	
Epistemologi	Socialkonstruktivismen, al menneskelig erkendelse er konstrueret (ikke medfødt) via den historiske fortid det enkelte menneske er en del af	Onto-epistemologi, hvor <i>væren</i> og <i>erkendelse</i> er gensidige tilblivelsesprocesser (Barad 2007:184)
Teoretisk sprog	Inter-aktion- <i>samspil</i>	Intra-aktion- <i>mellemværendet</i>
Metode	Diskursiv – praksis: <ul style="list-style-type: none"> • sproget er den skabende kraft • Mening opstår i relationen mellem mennesker • Virkekraften ligger i de menneskelige relationer 	Materiel-diskursive praksisser: <ul style="list-style-type: none"> • Multimodale virkekræfter • Mening opstår i <i>mellemværendet</i> af menneske og materialitet²⁵ (humant – nonhumant); en anden form for (be)gribning af fænomener • Virkekraften ligger i en dynamik af <i>mellemværendet</i>
Analyse:	Følge initiativ:	Cuts/skæringspunkter

²⁵Haraway (2008:4): "Figures collect the people through their invitation to inhabit the corporeal story told in their lineaments".

	<ul style="list-style-type: none"> • Verbale initiativer • Følelsesmæssige initiativer • Handlingsinitiativer 	<p>skabes/enactes af mellemværendet:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Cuts emergerer af et mulighedsfelt som mange ko-konstituerende faktorer bidrager til: tid, rum, figurer, krop, lyd, sprog, teknologi, kultur, økonomi, politik, osv.. • At synliggøre de agentiale cuts, som har betydningsfylde for studiet af de materielt-diskursive praksisser
	<p>Positiv bekræftelse af initiativ:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Verbale initiativer • Følelsesmæssige initiativer • Handlingsinitiativer 	<p><i>Mellemværendet stadfæster:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • en entagled genealogi, hvor alle processer forløber samtidig og ikke adskilt, hvilket muliggør (re)konfigurering af forandringer der går på tværs af rum-tids-skalleringer • Dobbeltforholdet mellem mening og materialitet enactes som en materiel-diskursivpraksis, når figurer flyttes rundt i sandkassen og nye konfigurationer fremtræder
	<p>Benævnelse:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Sætte ord på igangværende og kommende handlinger • Sætte ord på følelser • Sætte ord på den andens og egne initiativer • Sætte ord på fænomener og begreber 	<p>Intra-aktiv (be)gribning:</p> <ul style="list-style-type: none"> • analysen af de tre storymodaler - muliggør en anden form for (be)gribning hvor figurerne i sandkassen fungerer som "memory devices" • Tavs viden er med til at stadfæste <i>mellemværendet</i>, hvoraf vi selv er en del. • Objekt Teater processen kan rumme alle former for diskurser og følelser
	<p>Turtagning (give/tage)</p> <p>Turtagning handler også om</p>	<p>Intra-aktiv turtagning:</p> <ul style="list-style-type: none"> • et komplekst humant – nonhumant

	fordelingen af opmærksomhed i grupper, således at alle sikres opmærksomhed (Triangulering)	<i>mellemværende</i> , som åbner for et (dis)kontinuerligt becoming perspektiv, hvor mulighedsfeltet gensættes
	Positiv ledelse: <ul style="list-style-type: none"> • Fordele opmærksomhed • Udvælge og fortsætte de bedste initiativer • Skabe en god stemning 	<ul style="list-style-type: none"> • Figurerne vælger mennesket lige såvel som mennesket vælger figuren. "Figures collect the people through their invitation to inhabit the corporeal story told in their lineaments" (Strand 2012 refererer Haraway 2008:4)
	Kilde: Aarts (2000), Socialstyrelsen Gyldendal: Den store danske (2013)	Strand (2012) Barad (2003, 2007) Strand (2012) refererer Haraway (2008)

Diffractionen er en del af det produktive maskineri, som folder at transskriptionen er delt i to kolonner. 1. kolonne gengiver sprog og handling. 2. kolonne er en analyse af intra-aktion med Strands (2012) analytiske apparatus fra Material Storytelling metodologien (se bilag 4, 7 og 10). Transskriptioner af de tre første Objekt Teaterprocesser er tidskrævende proces, som producerer en stor mængde analysemateriale. Jeg (re)konfigurerer min special(e)praksis og laver i stedet et resume/analyse af Objekt Teater i referatet fra 4., 5. og 6. supervision (delvis transskriberet).

Transskriptionerne folder en mulighed for at undersøge, hvilken form for systematik, der er i Objekt Teater processerne; 1) hvilken intra-aktionorden supervisionen folder ((re)konfigurerer) og 2) hvilken faktisk systematik denne (re)konfigurerede-orden er foldet igennem. Heri indgår steds-diskurs og afgørende/udslagsgivende elementer som ko-konstituerende faktorer.

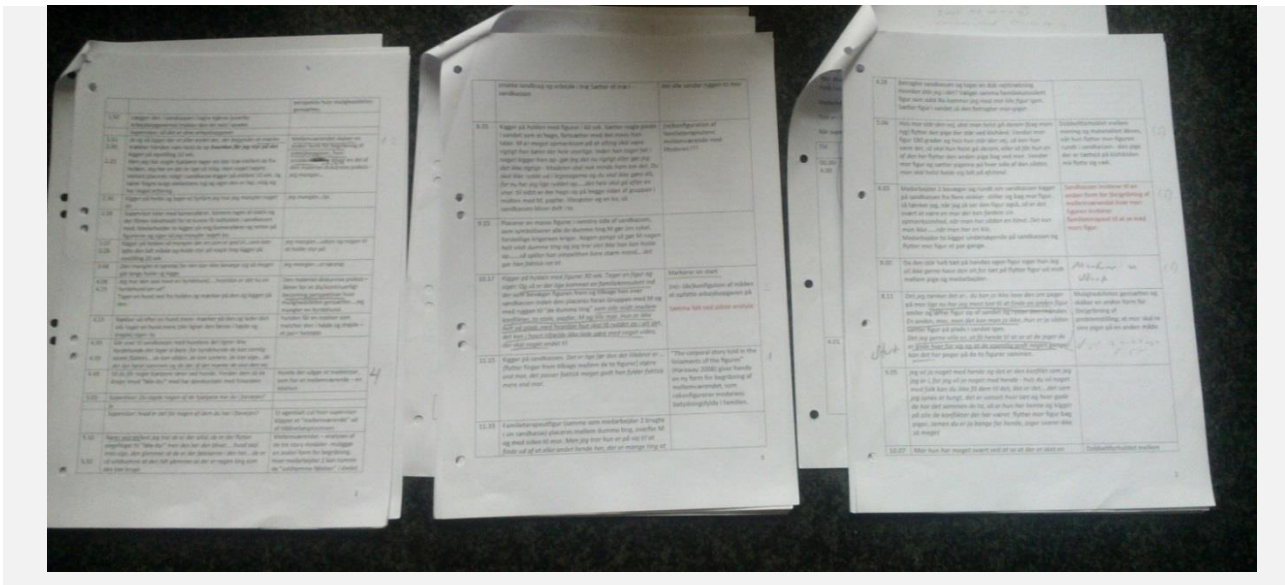
Intra-aktionorden i intra-aktiv supervision

Jeg læser transskriptionerne på tværs²⁶ for at stadfæste de foldninger, der finder sted i det lokale mellemværende af familierapeuter, sandet, figurerne,

²⁶ Jeg lægger bilag 4,7 og 10 ud på bordet ved siden af hinanden og læser dem på tværs.

sprogliggørelsen, problematikken som arbejdes med og jeg som supervisor (Se nedenstående foto).

Foto af de tre transskriptioner, der læses på tværs

Herved emergerer (d)et diffraktionsmønster som de faktiske foldeprocesser er udtryk for. Et diffraktionsmønster for intra-aktiv supervision, som så er den viden, specialet bidrager med iff. at stadfæste fænomenet intra-aktiv kollegial supervisionspraksis.

I den tværgående analyse af intra-aktions orden erfarer jeg, at foldeprocessene ved metoden i brug kan stadfæstes med afsæt i Victoria Soltis-Jarrets (2004) fire stadier: critique, challenge, choice og change. Soltis-Jarrets (2004) har udviklet begrebet *interactionality* på baggrund af aktionsforskning i psykiatrien. Det er en specifik metodisk strategi, hvor hun lægger vægt på at viden er historisk, giver magt og derfor må kritiseres.

Diskursanalyse er en konstruktion af den sociale organisations data.

Rick Idema (2003, 2007) anvender begrebet *resemiotization* til at beskrive, hvordan semiotik (det producerede) ved metoden i brug bliver oversat fra en social proces til en anden. Idema (2007) bevæger sig mod Barad ved at argumentere for et alternativt syn på diskurser, hvor diskurs og materialitet co-emergerer, som en historisk situeret form for liv. Relationen mellem mennesker og ting er dynamisk og

forhandles og bestemmes lokalt. Ifølge Idema involverer diskurs²⁷-analyse en konstruktion af den sociale organisations data - som en diskurs og derfor foregår analyse ikke udenfor diskursen. Ifølge Idema tager vi, som forskere, vores fortolkning af diskursen og vores diskurs analytiske "fund" med ind i organisationen igen - til der, hvor den kom fra. Forskeren engagerer sig i de mennesker og den praksis, han undersøger (Idema 2007:940). Barad (2003,2007) og Strand (2012) ville omtale disse som forskellige omend entangled mellemværender. I mit speciale svarer det til de to apparaturer (apparatus af Material Storytelling til intervention og det produktive maskineri til analysen).

Jeg er en del af den intra-aktive supervision og (re)konfigureres som supervisor af det lokale/non-lokale mellemværende, specialet er (lokal Aabenraa/non-lokal metode-udvikling) og analysen enacts herfra. Mine referater fra supervision og transskriptioner er en konstruktion af data - en diskurs (en del af mit apparatus). En dybere analyse af data (referater og transskriptioner) giver mig mulighed for at tage de analytiske "fund" med ind i organisationen igen. Resemiotization siger noget om, hvordan mening skifter fra kontekst til kontekst og fra ét praksisstadie til ét andet. Jeg har udleveret mine transskriptioner til deltagerne på Familie og Ungecentret, dels for at tage mine analytiske fund med tilbage i organisationen og dels for at synliggøre mine cuts og give deltagerne mulighed for at cutte dem anderledes. Hermed bliver det produktive maskineris ko-konstituerende faktorer en entangled del af det interventionelle apparatus (supervisionspraksissen). Rick Idema (2003) mener, at mennesker er prædisponeret for multimodal meningskabelse. Det har foldet specialet (produktive maskineri) på en måde, hvor jeg har forsøgt at reenact så mange modaler af detaljerigdommen i det skriftlige materiale som muligt. Der indgår bla. fotos af sandkasser, lokaler og fotos af deltageres egne stikord fra præsentationsrunder. Disse inddrages i maskinrum 4.

(Re)konfigurerede temaer

Temaer²⁸ er foldet af deltageres rekonfiguration af deres hverdagshandlinger og eksemplificerer det, der får betydningsfylde (udenfor supervisionsrummet). Deres tages afsæt i deltageres fortællinger (referater fra supervision) om hvordan

²⁷ Idema (2007) Bred definition af diskurs: hvor diskurs og materialitet co - emergerer, her inspireret af Barads intra-aktions begreb.

²⁸ Temaerne kunne også navngives: spacetimetatter manifold

mellemværendet af den (intra)-aktive supervision (re)konfigurerer deres (deres fagpersonlige kompetencer) som familiekonsulenter. Hovedformål i denne kategori er at prøve at opfange de medkonstituerende faktorer, der har indflydelse på virkekräften og de materialiserede konsekvenser her af.

(re)konfigurerede temaer:

- 1) Ønske om intra-aktiv supervision internt
- 2) Rekonfigurering af arbejdsrutiner
- 3) Spørge om hjælp
- 4) Handleplaner er en materiel-diskursivpraksis
- 5) Material Storytelling kan anvendes som evaluering
- 6) Brug af figurer i familiebehandling - "find en figur"
- 7) Vi arbejder med magi og drømme
- 8) Rummet og supervisors forberedelser opleves som omsorg

Der er gjort rede for "det produktive maskineri" – empiriens apparater – apparatur produceret i empirien som forudsætning for at analysere, hvordan tilblivelsen af intra-aktiv supervision gensætter mulighedsfeltet på tværs af sted-tids-betydninger for deltagerne i intra-aktiv supervision.

Jeg viser, at jeg selvstændigt kan igangsætte og gennemføre undersøgelser af en valgt problemstilling. Jeg kan begrunde faglige valg, prioriteringer og designe komplekse løsningsmodeller til undersøgelse af den valgte problemstilling (studieordning 2012:27).

Maskinrum 4: familiekonsulenternes praksis - en intra-aktiv tilblivelsesproces

I maskinrum 4 analyseres hvordan apparatus af Material Storytelling kan bidrage til at understøtte personalet på Aabenraa kommunes Familie og Ungecenter i at (be)gribe udfordringer/problemstillinger fra andre vinkler. Transskriberede sekvenser af videooptagelser af Objekt Teater anvendes til at analysere intra-aktionsordenen og de aktuelle foldeprocesser i intra-aktiv supervision.

Rekonfigurerede temaer, dvs. deltagernes rekonfigurerede hverdagspraksis som familierapeuter, anvendes til folde det, der har haft betydningsfylde for deltagerne i processen med intra-aktiv supervision. Analysen af de intra-aktive tilblivelsesprocesser leder videre til konklusionen i maskinrum 5.

Det overordnede mål med at lave Material Storytelling på Familie og Ungecentret i Aabenraa kommune er at udvikle en intra-aktiv supervisionspraksis lokalt på Aabenraa kommunes Familie og Ungecenter, som kan foldes i en form, der

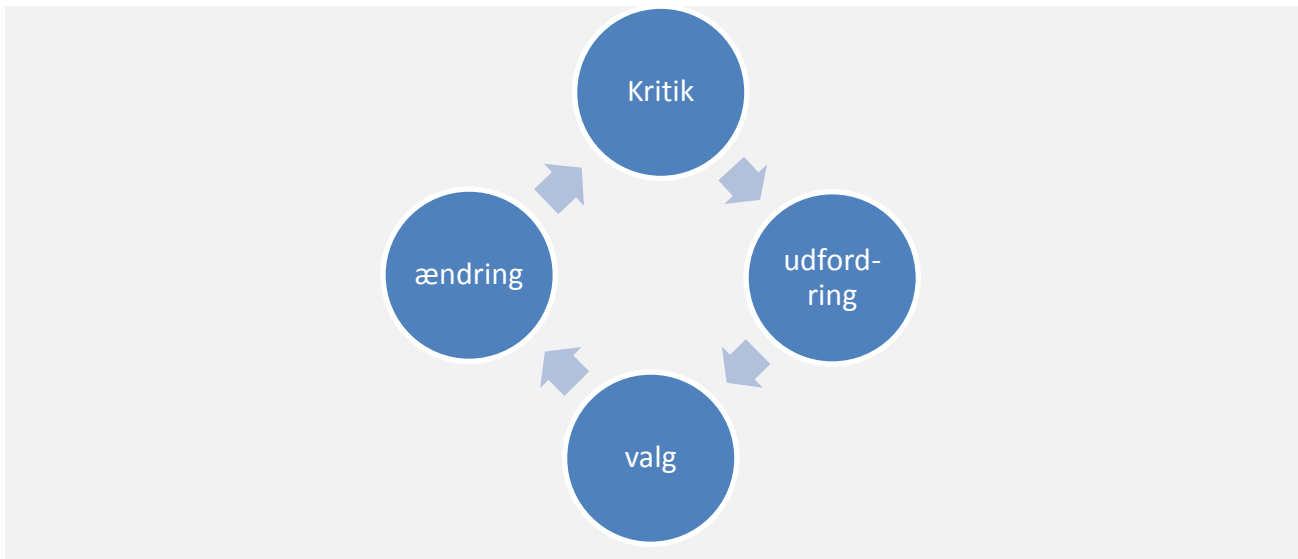
generelt kan anvendes på specialområdet. Jeg vil undersøge, hvordan intra-aktiv supervision på uforudsigelig vis bliver en entangled del af familiekonsulenternes diskontinuerlige tilblivelse som materiel-diskursiv (hverdags)praksis.

Intra-aktionorden i Objekt Teater på Familie og Ungecenteret

Som tidligere nævnt enacter Strand (2012) i sin Ph.d. en intra-aktionsorden i den intra-aktive supervisionsproces for den lokale brug af Objekt Teater på DBC²⁹ baseret på 3 del-aktioner; samle figurer, placere figurer i sandkassen og (verbal) efterbearbejdning. Den lokale intra-aktionsorden for supervisionen på Familie og Ungecenteret i Aabenraa kommune foldes (med afsæt i de tre transkriberede supervisioner, jf. Figur 5) anderledes; der er ikke en tydelig grænseflade mellem valg af figurer, placering af figurer og artikulation af sandkassekonfigurationen, dette foregår i en vekselvirkning.

Analysen af intra-aktionsorden og de faktiske foldeprocesser kan bidrage til at besvare problemstillingen.

Figur 5. Model for de faktiske foldeprocesser af intra-aktionsordnen af Objekt Teater på Familie og Ungecenteret i Aabenraa.

Cirklerne viser de faktiske foldeprocesser Objekt Teaterdelen foldes igennem. Det er muligt at identificere Victoria Soltis-Jarrets (2004) fire stadier: Critique/kritik, challenge/udfordring, choice/valg, change/ændring - en entangled genealogi, hvor Soltis Jarrets stadier bliver foldet som (med)konfigurerende intra-aktivfaktor i fænomenet "Objekt Teater" og "Material Storytelling".

²⁹ Døvblindecenterets (DBC) Ungdomshjem var den organisatoriske ramme for udviklingen af metodologien Apparatus of Material Storytelling gennem Anete Strands aktionsforskningsbaserede Ph.D projekt og processen er redegjort for i Strand (2012)

Der kan være flere forklaringer på, at Intra-aktionsordenen på Familie og Ungecentret er en anden. For det første er min instruktion som supervisor afgørende her. Dernæst at jeg efter fokuspersonen er valgt, stiller mig hen til sandkassen og dermed enacter mig selv som tydelig del af det, der skal foregå. Her bliver de agentiale cuts og de medfølgende in - og eksklusioner i Objekt Teater processen fra min 2. semester opgave en entangled del af mit videre arbejde med Material Storytelling. Piger med autisme har vanskeligheder med at forestille sig (forestillingsevne er et diagnosekriterie), hvordan Objekt Teater kan foldes af sandkassekonfigurationen. Genstadsfæstelsen af dette på Familie og ungecentret folder, at jeg som supervisor er blevet en større del af sandkassens tilblivelse, end jeg skulle have været. Jeg har været ko-konstituerende faktor for at skabe en humancentreret tilgang, der lægger op til en inter- aktion, hvor deltagerne er adskilte individer, der påvirker hinanden (en anden videnskabsteoretisk tilgang). Strand enacter sig selv anderledes og undlader at deltage og instruerer tydeligt, at fokuspersonen gør det selv (Strand, 2012: analysedel 1, Book 2). Dernæst er der generelt flere figurer i familieterapeuternes sandkasser, hvilket foldes af de faglige problemstillinger som artikuleres gennem sandkasse konfigurationen. Familieterapeuterne starter med at genskabe en miniature af det faglige "terræn", problemstillingen med en konkret familie kommer af. De sætter ord på "mellemværendet", som således også er foldet af sprog. Det er et komplekst mellemværende med flere aktører (bedsteforældre, skole, SFO, familiekonsulent mm). Processen med intra-aktiv supervision aktualiseres som en vekselvirkning mellem at flytte rundt på figurerne, sætte nye figurer i, sætte ord på, bytte figurer ud og anskue det hele fra flere forskellige vinkler. Desuden har jeg, som tidligere nævnt, ikke demonstreret Objekt Teater; deltagerne har haft mulighed for at læse Strands (2013) faser og staldtips, hvilket siger noget om mangel på virkekraften af min instruktion. Ved den første intra-aktive supervision aftales det, at supervisor støtter deltager i processen ved at stille spørgsmål - agentiale cuts foldet af mellemværendet. Supervisor er således med til at enacte, at en humancentreret diskurs får betydningsfylde.

Med afsæt i de tre transskriberede sandkassekonfigurationer (af Objekt Teater) (re)konfigureres, hvilken faktisk rækkefølge/systematik den foldes igennem.

Øversigt over transskriberede Objekt Teater sessioner

Nedenstående resumeer er foldet for 1) at referere, hvad der samlet sker i tilblivelsesprocessen for familierapeutens fag-personlige udvikling under netop den supervision 2) at give læseren et overblik over de problemstillinger, der indgår i analysen af de faktiske foldeprocesser af intra-aktionsordnen, således at analyserede cuts kan relateres til problemstillingen. I resume er de to kolonner fra transskriptionerne entangled (1. kolonne gengiver sprog og handling 2. kolonne analyse med apparatus af Material Storytelling (bilag 4, 7 og 10).

Supervision 1

Problemstilling formuleret af deltager 2: Det er en tilbagevendende udfordring at finde plads til alle "mine familier" i kalenderen. Det giver uro (ikke stress). Jeg vil helst have styr på det hele. Min hjerne ved det handler om styring, men uroen påvirker mig

Foto til venstre giver et overblik over hele sandkassen. Arbejdsopgaver er cuttet i højre side af sandkassen og slutter ved brun kommode nederst. I venstre side af sandkassen er deltagers "jeg"-konfiguration af mellemværendet aktualiseret gennem en gruppe af figurer - se forstørret foto til højre. Fodspor i sandkassen er et udtryk for den entangled genealogi familiekonsulenten har (re)konfigureret sig igennem af mellemværendet, det folder at hun har flyttet sin "jeg"-figur (dame

med hat) i sandkassen for (be)gribe problemstillingen. Fyrtårn(lys) og fire soldater (kollegaer) står nederst til venstre.

Resume af Objekt Teater: deltager 2 aktualiserer sine arbejdsopgaver af mellemværendet med sandet- de er mere eller mindre dækket til. Krokodillehoved fra præsentationsrunde bliver en entangled (re)konfigureret del af mellemværendet. Tilblivelsen folder, at krokodillehoved kan "føle" hvordan hun har det, men mangler overblik og udsyn, hvilket folder et behov for: lys, udsyn og et køretøj for at få styr på arbejdsopgaver. Den dynamiske virkekraft af mellemværendet folder, at en elefant, en nisse og to hyrdehunde er en del (hjælpere) af hendes (re)konfigurerede "jeg"- der (re)konfigureres af damefigur med hat på. Det (re)konfigurerede "jeg" folder, at hun bliver i stand til at finde de sjove sider af sig selv (nisse) og få følelserne til at samarbejde. En anden "jeg"- konfiguration folder en anden stedtidetsbetydning, hvor familiekonsulenten dels kan spørge kolleger om hjælp (de fire soldater), tage den med ro og rumme og acceptere følelsen af manglende styr på arbejdsopgaver.

Metafor for Objekt Teater: *Husk alle de ressourcer du selv har, men også dem der er i dit netværk*

Supervision 2

Problemstilling formuleret af deltager 4: Det handler om en dreng, som reagerer meget voldsomt i nogle situationer. Moderen har en barndom, hvor hendes egen mor ikke kan lide hende og hendes børn. Moderen lever ikke sammen med drengens far. Moderen lever sammen med en ny mand, som hun har to børn sammen med. Moderen gentager (ubevidst) det mønster hun kender hjemmefra i forhold til drengen, mens papfar kan lide ham og gør en tydelig forskel i hans liv.

Det er i visiteringen vurderet, at moderen kan have glæde af et Marte Meo forløb. Efter at have afprøvet dette, er familierapeut i tvivl om, hvorvidt hun skal fortsætte med Marte Meo tilgangen.

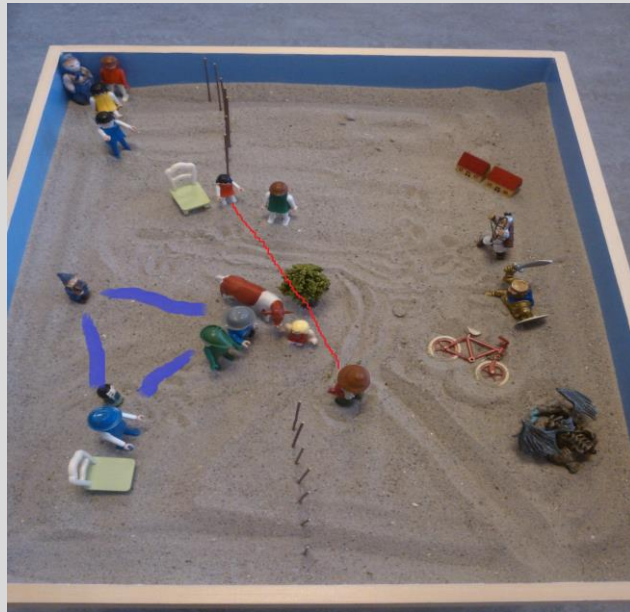

Foto til venstre folder familiekonsulenten med ryggen til (dame med hat), hun kigger på drengen (grøn playmobil figur), papfar (blå figur) og lillesøster (figur med gult hår). Drengens interesser er (Ko) landbrug og (træ) træ. Til venstre bag drengen foldes en lille blå figur (psykolog); drengen og hans mor har gennem flere år gået til psykolog. Moderen (lille figur med rød kjole) står bag træet sammen med storebror (grøn/hvid figur). I bagerste venstre hjørne af sandkassen står moderens forældre og en søster. Foto til højre giver et overblik over sandkassen. I højre side af sandkassen er "de dumme ting" (cykel, drage, krigere m.m.), som drengen gør. Foldningen af et hegn tværs gennem sandkassen, (re)konfigurerer mors behov for at "have alt snorlige". Nederst til venstre foldes biologisk far og hans mor; drengen ser sin far få timer hver anden weekend. Stole (ved far og mor) (re)konfigurerer, at drengen falder mellem to stole.

Resume af Objekt Teater: Den figur (grøn playmobilfigur), familiekonsulenten præsenterede sig igennem under præsentationsrunden, rekonfigureres til drengen i sandkassen - et udtryk for den entangled genealogi mellem dreng og familieterapeut (handlekraft). Drengen foldes som en, der har et godt forhold til sin biologiske far, papfar og psykolog (konfigureret som en trekant af blå figurer, der inkluderer drengen). Drengen foldes som en, der gerne arbejder med landbrug og træ med sin papfar og er glad for sin lillesøster. Mor foldes som en lille rød dame,

der er halvt så stor som storebror. Mellemværendet folder, at et hegn gennem sandkassen er mors behov for orden (snorlige) – drengen foldes som en, der vil gøre alt for at gøre sin mor tilfreds; han svinger mellem behagesyge ("snorlige") og at ødelægge ting (lade, cykel, krigere til venstre i sandkassen). Tilblivelsen af mellemværendet genstædfæster, at drengens vanskeligheder hænger sammen med hans forhold til sin mor og moderens familie, som står bag hende. Den "lille mor figur" er et cut, en materielt-diskursiv praksis, der åbner et andet mulighedsfelt, hvor familiekonsulenten (dame-figur med hat på og grønnet halstørklæde) folder, at hun skal fortsætte med at anvende Marte Meo metoden, men være mere tålmodig og flette noget omsorg for mor ind i det samtidig med, at hun fokuserer på det der fungerer godt (dreng og papfar).

Metafor for Objekt Teater: *Det handler om mit handle-gen.*

Supervision 3

Problemstilling formuleret af deltager 2. Jeg har en mor, der tror at hun kan tage sine børn med og få mig til at opdrage hendes børn. Hvad er det jeg gør, så hun tror, at jeg kan opdrage hendes børn? Spændende fordi jeg måske gør mere af det samme i stedet for noget andet.

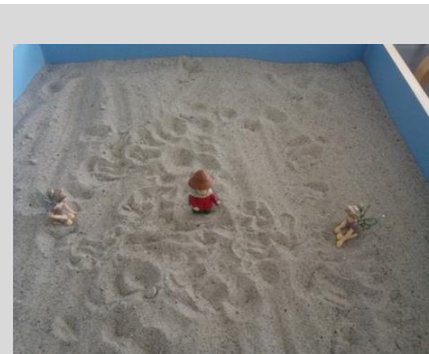

Foto til venstre viser en foldning af mellemværendet, hvor familierapeuten folder flere mor-figurer af moderen i casen: *Lille-mor, turtle-mor, mor med en huggende og en givende hånd og store-mor*. Mellemværendet med flere mor-figurer gør at det er svært for deltager 2 at (re)konfigurere sin rolle i mellemværendet med familien.

På foto til højre (afslutning) er der kun moderen og de to døtre tilbage – moderen er (re)konfigureret med familiekonsulentens figur. De mange fodtrin i sandkassen er

et udtryk for den entanglede genealogi familiekonsulenten har (re)konfigureret sig igennem for at begribe problemstillingen.

Resume af objekt teater: Deltager 2 folder af mellemværendet, at moderen i familie har brug for at (re)konfigurerede de ressourcer hendes døtre har. En mor figur, der har en *huggende hånd* og en *givende hånd* materialiserer det størknede/fastlåste billede mellem moderen og hendes døtre, samt mor og familieterapeut. Den entanglede genealogi bliver til gennem rationaliteten af flere mor-figurer, hvilket former og muliggør det, som kan materialiseres - at døtrene er ved at være flyvefærdige, og at der er nogle vilkår i familien, der ikke kan ændres. Den entanglede genealogi af mellemværendet rekonfigurerer familieterapeutens rolle - hun flytter sin egen figur ud af sandkassen- hvilket folder, at hendes tilstedeværelse i familien kan have været en vedligeholdende faktor i forhold til moderens fokusering på pigernes vanskeligheder. Den dynamiske virkekraft af mellemværendet folder, at moderens ressourcer (re)konfigureres med familieterapeutens figur- som en god pædagog der passer sit arbejde og sin familie. En ny mor-konfiguration giver en anden stedtidetsbetydning, som indeholder både fortid og fremtid- en ny bevidsthed- hvor moderen kan selv.

Metafor for Objekt Teater: *Englebørn*

Analyse af intra-aktionsordenen i Objekt Teater processen på Familie og Ungecentret

Udvalgte cut/sektioner fra transskriptioner (re)konfigurerer de faktiske foldeprocesser i Objekt Teaterprocessen. Soltis-Jarrets stadier: kritik, udfordring, valg og ændring sorterer og diffrakterer disse. Der er pga. pladsmangel i opgaven kun medtaget eksempler fra 2. og 3. supervision. I uddrag af transskriptioner er tal (tidsangivelse) i parentes *Tale er i kursiv*, handling med almindelig skrift. Når supervisor cutter (stiller spørgsmål), står der "supervisor".

Det første diffraktionsmønster, der foldes af mellemværendet af sandkassekonfigurationens multimodale miniature, er Soltis-Jarrets stadie:

Kritik

I de eksemplificerede cases foldes "kritikken" af mellemværendet i forbindelse med deltagernes (re)konfigurering af "mor"- figur.

2. supervision: deltager 4 søger efter en mor figur på hylderne (90 sek.). Hun benævner: *Han har en mor, men hun er langt væk*. Deltager (re)konfigurerer mor

som en lille playmobil figur (ca. halv størrelse af de andre voksne figurer i sandkassen) (4.46). Mor figuren placeres på afstand af drengen (M), papfar og far. Det aktualiserede mellemværende genstadsfæster problemstillingen, kan drengen "mærke sin mor?". Foldningen af terrænet i sandkassekonfigurationen, hvor mor, der bor sammen med drengen, er placeret på afstand og far, der ser drengen to gange om ugen og er placeret tættere på, er også en genstadsfæstelse af problemstillingen. Senere i processen benævner deltager: *Det er lige før den der lillebror er ...* (flytter finger frem tilbage mellem de to figurer) *større end mor, det passer faktisk meget godt han fylder faktisk mere end mor.* Mor-figuren inviterer til at meningsfuldheden etableres og forstærkes gennem gentagelse.

3. supervision: deltager 2 har svært ved at finde en mor-figur, hun kigger undersøgende på alle figurerne og holder flere af dem i hænderne (50 sek). En piratfigur på hylden inviterer hende og folder og muliggør det, der kan materialiseres. Jvf. citat: *Figures collect the people through their invitation to inhabit the corporeal story told in their lineaments* (Strand 2012 citerer Haraway, 2008:4). Deltager benævner: *det kan godt være den her, fordi jeg oplever at hun har en givende hånd og en huggende hånd, hun se lidt anspændt ud i ansigtet og det er mor* (0-4.00).

Mor figur står mellem de to piger i sandkassen. Deltager benævner: *Hun har svært ved at tilgodese se dem begge to. Nu kommer hun med den der arm der over til (huggende arm mod den ene datter) Vender figur og hvis hun vender sig, så får hun armen (peger på den anden datter). Drejer mor-figur en kvart omgang hvis hun kigger på den ene, så har hun ryggen til den anden. Det er utroligt svært for hende, for de børn at få en kærlig hånd samtidig.* Dobbeltforholdet mellem mening og materialitet enacts som en materiel-diskursiv praksis, så mulighed for (re)konfiguration foldes, når deltager flytter mor-figuren rundt i sandkassen. Figurens forskellige hænder får en konkret betydningsfylde i forhold til at vise problemstillingen, at det er svært for mor at tilgodese begge piger på samme tid (4.01).

Den multimodalt (re)konfigurerede og artikulerede problemstillinger skaber en anden form for (be)gribning af mellemværendet (end en rent sproglig diskurs).

Det andet diffraktionsmønster, der foldes af mellemværendet af sandkassekonfigurationens multimodale miniature, er Soltis-Jarrets stadie:

En anden form for (be)gribning af mellemværendet, folder nye mulighedsfelter for at udfordre denne- analysere problemstillingen.

2. supervision: Deltager inviterer supervisor til at cutte: *Jeg tror faktisk ikke jeg kan komme videre nu kigger op så hvis du har nogle spørgsmål?* (11.48). Her bliver supervisors instruktion en ko-konstituerende faktor af mellemværendets mange modaler som ko-konstituerer. Supervisor: *..... hvad nu hvis du skal kigge på den linje her- hvad vil du beskrive den som?* Peger på hegn i sandkassen (12.20) Deltager folder: *der er en retning i det på en eller anden måde (nikker) ja, det er der, det kan jeg mærke...lige nu er det ikke den rigtige retning.* Det er en anden form for (be)gribning af mellemværendet, hvor de tre storymodaler; figurerne (stories of artifacts), tilblivelsen af sandkasse konfigurationen (stories of space) og fortællingen tilblevet gennem full-bodyapparat (stories of bodies) (re)konfigurerer det, som sandkasse konfigurationen kan blive til. Supervisor cutter: *du kan prøve at kigge på om der er nogle konfigurationer i figurerne, der er en blå trekant her peger på trekant mellem M, far og tidligere psykologer er der nogen forbindelse i det? Er der nogen sammenhæng i at mor og far har den samme stol?* (12.50). Supervisor enacter, at figureres placering i sandkassen har betydningsfylde. Deltager folder: *Det her (blå trekant; peger med finger rundt i trekant imens hun taler) har været godt for ham, psykologen har været god for ham og papfar er god for M, hans far er også rigtig god for ham..... Og de to stole... når der sker noget i det hele, kan M vist godt komme til at sidde på begge stole, men lige nu falder han imellem*(13.29). Mellemværendet af de tre storymodaler folder en anden form for (be)gribning i flere sted-tids-betydninger - det der har været og det der kan blive.

3. supervision: Den mor (pirat) figur der er foldet af mellemværendet folder både nye mulighedsfelter for moderens rolle i familien og genstadfæster moderens rolle i familien. Deltager 2 cutter: *lige nu har jeg mest lyst til at finde en anden figur smiler og løfter figur op af sandet og ryster den i hånden En anden, mor, men det kan man jo ikke..hun er jo sådan sætter figur på plads i sandet igen* (8,11). Det er et eksempel på, hvordan de materiel-diskursive praksisser af

sandkassekonfigurationen folder en anden stedtidetsbetydning, som indeholder både fortid og fremtid. Figuren i det aktuelle cut af mellemværendet er med til at genstædfæste moderens rolle i familien, som den er foldet af sandkassekonfigurationen. Deltager benævner senere i optagelsen: og det er måske der hvor jeg kommer til kort, jeg har en mor med en klo og jeg kan ikke flytte hende hvis hun ikke vil flyttes (10.07). Hun cutter/folder en begyndende bevidsthed om, at hun i mellemværendet med den mor(pirat)figur er i en størknet/fastlåst situation.

De materiel-diskursive praksisser af sandkassekonfigurationens udfordring folder en anden stedtidetsbetydning, som indeholder både fortid og fremtid, hvilket folder nye valgmuligheder.

Det tredje diffraktionsmønster, der foldes af mellemværendet af sandkassekonfigurationens multimodale miniature, er Soltis-Jarrets stadie:

Valg

2. supervision: Spørgsmål/cuts fra de øvrige deltagere i intra-aktiv supervision folder en anden (be)gribning af problemstillingen. Deltager 4 folder på baggrund af et spørgsmål fra en anden deltager om mor: *hun er nemlig lille og ensom og er enormt..hvad skal man sige.. tegner omrids af mor i luften har pakket sig ind i en skal.....* Den taktile fornemmelse af mors "skal" folder, at deltager løfter familiekonsulent figuren op af sandet og artikulerer: *Og hendes relation til de to andre børn er faktisk ikke ret meget anderledes har jeg set på film, hun er lige så...deltager krydser først armene foran brystet og laver derefter et "stop-tegn" med begge hænder (strækker arme og vipper håndflader op) (22.30).*

Dobbeltforholdet mellem mening og materialitet (den kropslige foldning af "stop-tegnet") enactes som en materiel-diskursiv praksis gennem de 3 story modaler (figur, sand og person), så mulighed for rekonfiguration åbnes. Fx folder tilblivelsen af stop-bevægelsen en mulighed for at enacte, at familiekonsulentens figur matcher de rødgrønne farver i moderens figur eller folder, at hun har for travlt (i forhold til mor).

3. supervision: deltager 2 inviterer supervisor og kolleger til at stille spørgsmål til mellemværendet: *Er der noget der har nogle kloge ting til det her system, så må de gerne komme med noget?* (10.30-12.55). Her bliver supervisors instruktion en ko-konstituerende faktor af mellemværendets mange modaler som ko-konstituerer.

Supervisor: *jeg kunne godt..hvis jeg skulle hjælpe dig videre tænke mig at vende tilbage til noget du sagde tidligere, jeg har lyst til at prøve og finde en anden mor figur, sagde du....?* Supervisor reenactes deltagers cut og inviterer til en anden form for (be)gribning af et cut deltager har foldet af mellemværendet.

Deltager 2 kigger på hylden med hænderne foldet under hagen i 20 sek.
 Benaævner: *Jeg er bange for at det bliver sådan en lille bitte en sætter ny mor figur (lego) i sandet og løfter pirat op (14.10). Det giver jo det billede at vi har en lillebitte mor her løfter figur og bevæger hendes arme men nu har hun da to almindelige hænder sætter figur tilbage i sandet men hun har også nogle flyvefærdige børn.....som hun måske ikke kan nå mere (14.47). Dobbeltforholdet mellem mening og materialitet enacts, når deltager aktualiserer mor, som en figur med arme/hænder, der kan bevæges. Den entanglede genealogi tilbliver gennem rationaliteten af at en ny mor figur (der bliver til flere mor figurer undervejs). Det former og muliggør det, som kan materialiseres- en rekonfiguration af døtrene i en anden sted-tids-betydning- de er flyvefærdige- og mor kan måske ikke nå dem længere.*

Dobbeltforholdet mellem mening og materialitet enacts som en materiel-diskursiv praksis gennem de 3 story modaler (figur, sand og person), så mulighed for rekonfiguration åbnes- ændring.

Det fjerde diffraktionsmønster, der foldes af mellemværendet af sandkassekonfigurationens multimodale miniature, er Soltis-Jarrets stadiet:

Ændring

2. Supervision: Ændring foldes på baggrund af mellemværendets tre modaler: stedsdiskursen (mor er lille og ensom), udslagsgivende elementer (relationen til drengens søskende) og intra-aktionsordenen (det aktuelle behandlingstilbud)
 Deltager folder: (24.45) *jeg tænkerdet går lige op for mig nu, at det ikke har kunnet lykkes med samtaler alene, med ord. Så skulle vi prøve om det visuelle kunne give en anden form for refleksion. Måske er det det jeg tænker, at hvis jeg ikke fortsætter med Marte Meo så går jeg tilbage og gør noget af det, som man gjorde før og det har ligesom ikke givet så meget nyt- det går lige op for mig nu. Det er måske derfor familiekonsulenten kigger på M..... (supervisor står uroligt-fornemmer gennembrud) ja.. det kan godt være det er det syn jeg har på det nu,*

det kommer lige nu –smiler. Deltager folder en anden form for (be)gribning af problematikken og reenacter en interventionsform, hun var ved at ekskludere.

3. supervision: Den entangled genealogi af mellemværendet rekonfigurer familieterapeutens rolle- hun flytter sin egen figur ud af sandkassen og folder at hendes tilstedeværelse i familien kan have været en vedligeholdende faktor i forhold til moderens fokusering på pigernes vanskeligheder. Deltager benævner: *Jeg har haft en fornemmelse af en gang, at når hun (mor) så skal være sammen med mig så skal hun fortælle om problemer, fordi hun ved jo godt, at hvis der ingen problemer er så går jo jeg min vej løfter familiekonsulent- figur ud af sandet og holder den i hånden...*(19.23) Den dynamiske virkekraft af mellemværendet folder, at moderens ressourcer (re)konfigureres med familieterapeutens figur- mor er nu en god pædagog, der passer sit arbejde og sin familie. En ny mor-konfiguration giver en anden sted-tids-betydning, som indeholder både fortid og fremtid - en ny bevidsthed - hvor moderen kan selv (30.01).

Ændring (re)konfigureret af mellemværendet folder andre problemløsninger.

De faktiske foldeprocesser og diffraktionsmønstret

Rækkefølgen af de faktiske foldeprocesser i intra-aktionsordnen (re)konfigureres gennem Soltis-Jarrets stadier: kritik, udfordring, valg og ændring. Pilene i figur 5 er ensrettede, for at tydeliggøre de faktiske foldeprocesser, men foldes ikke altid i en cirkulær proces. Der foregår det, jeg vil kalde *intra-aktive forhandlinger* undervejs, hvor mellemværendet folder udfordringsfulde (ikke lineære) spring mellem stadierne. Det er en entangled proces, hvor de faktiske foldeprocesser skifter – et eksempel på kontinuerligt at gøre noget nyt ved at genskabe det gamle.

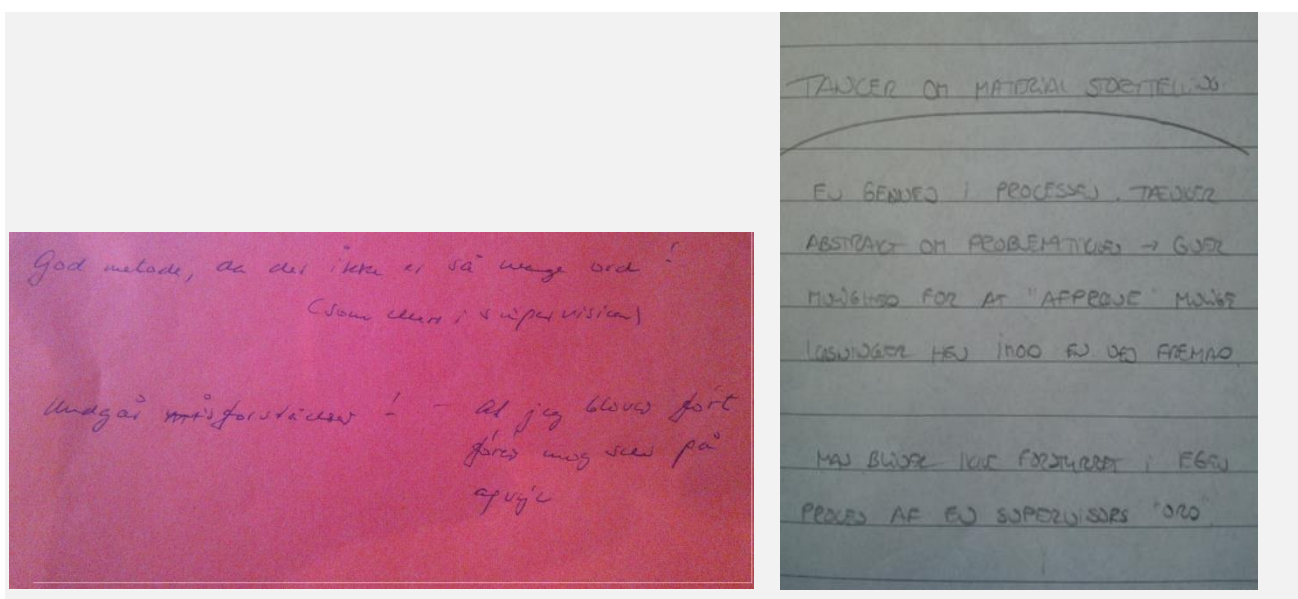
Diffraktionsmønstret af Objekt Teaterprocessen på Familie og Ungecentret foldes ikke i 3 del-aktioner: samle figurer, placere figurer og efterbearbejdning, som Strand stadfæster. De analyserede sektioner (cut fra transskriptioner) folder, at der ikke er en tydelig grænseflade mellem valg af figurer, placering af figurer, artikulation af sandkassens invitationer og formsprog. (Intra)-aktionsordenen på Familie Ungecentret stadfæstes, som et udfordringsfuldt diffraktionsmønster foldet af mellemværendet mellem aktør af Objekt Teater processen, de øvrige deltagere, supervisor, figurerne, sandkassekonfigurationen mv. Diffraktionsmønstret i Objekt Teaterprocessen er således foldet dels af et socialkonstruktivistisk paradigme dels

af et onto-epistemologisk paradigme. Elementer af det socialkonstruktivistiske paradigme reenactes af supervisor med traditionelle elementer af kollegial supervision. Fx foldes agentiale cuts bl.a. efter aftale om, at supervisor kan stille spørgsmål til mellemværendet (1. supervision), eller ved at deltager inviterer supervisor til at stille et spørgsmål (2. og 3. supervision). Som tidligere nævnt er kollegial supervision en praksis, der findes i Familie og Ungecentret i forvejen. I kollegial supervision er det almindeligt at *"En eller to af de andre deltagere fungerer som interviewer, og har til opgave at spørge nærmere ind til forskellige aspekter af de erfaringer og vanskeligheder, som den pågældende session handler om"* (Keller 2009:46). Supervisor og deltageres erfaring med kollegial supervision bliver en medkonstituerende inter-aktivfaktor i fænomenet "Objekt Teater" og "Material Storytelling" og en entangled del af diffraktionsmønstret af den lokale kollegiale supervision.

Når deltagerne artikulerer mellemværendet som en dynamisk virkekraft, er deres sprogbrug primært socialkonstruktivistisk funderet og dermed har deres formuleringer en humancentrering med tendens til at fokusere på jeg'et som agerende subjekt. Her er det socialkonstruktivistiske paradigme og Marte Meo betoningen et udslagsgivende element. I Marte Meo pædagogikken er benævnelse af egne handlinger med til at skabe struktur og forudsigelighed i samspillet, der har stor betydning for at kaste sig ud i noget nyt og ukendt (Sørensen 1998: 108). Med benævnelse af os selv skabes en koncentration og et fokus på det, vi gør og oplever; det er forudsætning for en mere intens oplevelse (Hedenbro & Wirtberg 2002: 115). Benævnelse kan være en så indgroet del af deltagerens praksis, at det ikke opfattes som forstyrrende. Marte Meo bliver som en del af det agentiale cut foldet som (med)konfigurerende intra-aktivfaktor i fænomenet "Objekt Teater" og "Material Storytelling" som en materielt-diskursivpraksis, der bliver til "sådan en praksis" i det lokale "mellemværende", som projekter er og bliver til som den kollegiale supervisors praksis.

Mellemværendet af Objekt Teaterprocessen folder desuden den entangled genealogi af sandkassekonfigurationen (et onto-epistemologisk paradigme). Deltagerne cutter på en fornyet måde, hvor de ekskluderer at blive ført på afveje af en sproglig diskurs og inkluderer mellemværendet som virkekraft i forandringsprocessen, det skaber et andet mulighedsfelt for problemløsning. Den

(re)konfiguration af Materiel Storytelling og Objekt Teater, der foldes i intra-interaktionsforskningsprocessen på Familie og Ungecentret, indeholder flere ord, men er samtidig meget mindre sproglig end det, de er vant til. På nedenstående fotos af evalueringer fra (intra)-aktiv supervision d. 19.08.13 folder deltager 4: *God metode, da der ikke er så mange ord, som der er i supervision. Undgår misforståelser! - At jeg bliver ført/fører mig selv på afveje. Deltager 3 folder: Det er en genvej i processen. Tænker abstrakt om problematikken-> giver mulighed for at "afprøve" mulige løsninger hen imod en vej fremad. Man bliver ikke forstyrret i sin egen proces af en supervisors ord.*

Med afsæt i analysen af intra-aktionsorden er supervisionspraksis på Familie og Ungecentret (re)konfigureret, og der er åbnet nye mulighedsfelter for at inkludere virkekræften af mellemværendet i kollegial supervision. Deltagerne cutter sig selv på nye måder; de lader sig invitere af figurerne og er bevidst om, at figurerne hjælper dem til at folde en anden og mere konkret/bogstavelig (be)gribning af aktuelle problemstillinger.

Eksempler på agentiale cuts af mellemværendet: *en mor med en huggende hånd og en givende hånd, en mor med små arme, der ikke kan nå sine flyvefærdige piger og en mor der er lille og skrøbelig, pakket ind i en skal.* Deltagerne i (intra)-aktiv supervision folder en forståelse af et etisk ansvar for decideret onto-semantisk at medskabe/folde verden - det har betydning "hvem vi er". Det Barad omtaler som *-ethico-onto-epistemology* (Barad 2007:185). Som et eksempel på dette inkluderes deltager 4's tanker om: "at vi har symbolværdi for hinanden". Hun har

(re)konfigureret sin hverdagspraksis, så møder hvor hun skal sige noget kritisk til en familie afholdes på Familie og Ungecentret: *"jeg vil ikke have at det bliver hængende i gardinerne hjemme hos dem selv"* (bilag 9).

Analysen af intra-aktionsordenen folder, at dobbeltforholdet mellem mening og materialitet enacts som en materiel- diskursiv praksis, så mulighed for en mere konkret/bogstavelig rekonfiguration af problemstilling åbnes. Fx er deltagers placering i/udenfor/på kanten af sandkassen, et cut der har betydningsfylde for analysen af den materielt-diskursive praksis. Når deltager 3 sætter sig på hug i udfoldelsen af Objekt Teater (bilag 12) foldes et andet mellemværende- hun (re)konfigurerer sin rolle i familien og flytter familiekonsulent figuren op på kanten af sandkassen. Den nye rolle giver en anden sted-tids-betydning, som både indeholder familiens fortid og fremtid. I Objekt Teaterprocessen bliver det konkret, når deltager 3 inviterer forældre-figurene med op på kanten af sandkassen. Far-figuren er nu orienteret mod mor, det folder et nyt mulighedsbillede for at tage afsæt i det "gode liv" i casen.

I et andet eksempel foldet af deltager 4: *Den fornemmelse jeg fik ud af sandkassen, den fornemmelse ville jeg give mor, det må være forandring. Mor begynder at arbejde på en anden måde, når jeg ser hende på en anden måde. Sidst fik jeg styrke i at gå ud føle helhjertet med den mor, det må være godt arbejde.* (bilag 9). Et tredje eksempel, hvor deltager 1 bogstaveligt ryster sin "handlingslammelse" af sig ved at løsne skuldrene. Hun (re)konfigurerer sig selv-"jag kan"- og tager kontrollen. Mellemværendet af figurer, sandkassen, personer, dagorden mv. (re)enacts på samme tid handlingslammelse i flere sted-tids-betydninger. Hun (re)konfigurerer et møde, inden det har fundet sted og siger: *Vi forlader mødet alle sammen og er blevet meget klogere.*

Strands (2012) spiralmodeller indikerer, at der altid er *bodies*, *artifacts* og *space* tilstede i en hvilken som helst "between" intra-aktion – de humane og nonhumane virkekræfter er entangled og gensidigt konstituerende. Ovenstående eksemplificerer, at Objekt teater bidrager med en mere konkret/bogstavelig begribelse af problemstillinger

Diskussion af diffraktionsmønstret og de faktiske foldeprocesser

Analysen af de transskriberede Objekt Teater processer fra Familie og Ungecentret i Aabenraa kommune stadfæster, at (intra)-aktionsordenen er delvis reenacted som en inter-aktionsorden. Objekt Teater er delvist foldet af et socialkonstruktivistisk paradigme, hvor et uforudsigeligt diffraktionsmønster af mellemværendet mellem aktør af Objekt Teater processen, de øvrige deltagere, supervisor, figurerne, sandkassekonfigurationen mv. foldes.

Den faktiske systematik af foldeprocesserne diffrakteres gennem Soltis Jarrets (2004) stadier: kritik, udfordring, valg, ændring, som af mellemværende (re)konfigureres i en entangled form (ikke en lineær proces).

Virkekræften af supervisors instruktion og det produktive maskineri har været en ko-konstituerende faktor for at enacte en humancentering i udfoldelsen supervision. Fx er den foldede "diffraktion" af Marte Meo og Material Storytelling ikke foldet så begge tilgange læses igennem hinanden. Den er foldet så Material Storytelling læses igennem Marte Meo, og ikke omvendt. Det er en materiel-diskursivpraksis (et apparatus), som ikke understøtter den entaglede genealogi af mellemværendet og i stedet folder to sideløbende kolonner, der ikke nødvendigvis sameksisterer, men skaber et mulighedsfelt for at den specialestuderende kan sætte labels på de intra-aktive elementer i supervisionen. Det folder en kritik af det produktive maskineri, hvor en mangelfuld diffraktion lige så meget har vildledt, som understøttet processen. Analysen af intra-aktionsordenen - artikulert på baradsk - er således den specialestuderendes resemiotization af deltagerens entanglede foldninger (gennem diffraktionsmønstret) af mellemværendet. Sagt på en anden måde: det er den specialestuderende, der sætter intra-aktive labels på de intra-aktive elementer af supervisionen.

Supervisor og deltagers erfaring med kollegial supervision og Marte Meo bliver en medkonstituerende inter-aktivfaktor i fænomenet "Objekt Teater" og "Material Storytelling" og en entangled del af diffraktionsmønstret af den lokale kollegiale supervision. Den (re)konfigurerede Objekt Teaterproces, der foldes af intra-inter aktionsforskning på Familie og Ungecentret giver human virkekræft større betydningsfylde. Samtidig vil jeg hævde, at det multimodale mellemværende af (de tre storymodaler) har foldet en anden måde at begribe konkrete problemstillinger, så mulighed for en mere konkret/bogstavelig rekonfiguration af

problemstilling åbnes. Jeg hævder således, at supervision delvist er foldet som en intra-aktiv begribelse foldet af et onto-semantisk paradigme.

Det leder mig videre til 2. del af analysen, som er foldet på baggrund af deltagernes rekonfiguration af handlinger i hverdagen.

(Re)konfigurerede temaer

Temaer er tilblevet af deltagernes rekonfiguration af deres hverdagshandlinger. Der tages afsæt i deltagernes fortællinger (referater fra supervision) om, hvordan mellemværendet af den (intra)-aktive supervision (re)konfigurerer deres praksis som familiekonsulenter. Hovedformål med denne kategori er at prøve at opfange de medkonstituerende faktorer, der har indflydelse på virkekræften og de materialiserede konsekvenser heraf.

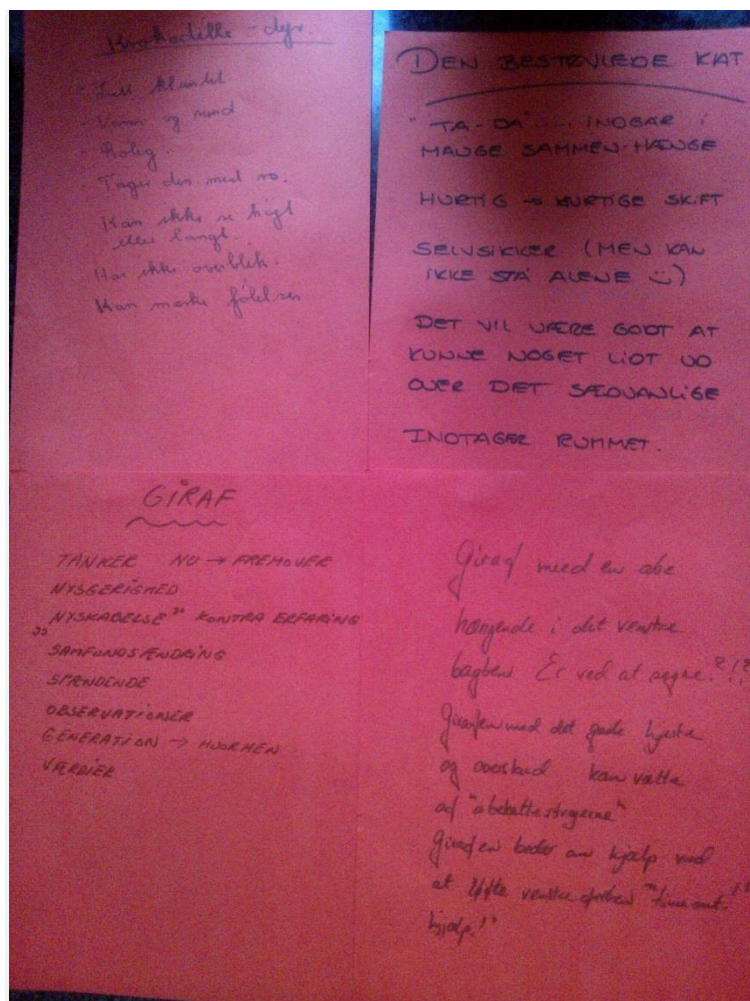
Der er foldet 8 temaer i afsnittet "det produktive maskineri" i maskinrum 3. Der er i analysen taget afsæt i tema 6 "præsentation med figur" samt tema 5 "evaluering". Jeg vil kort nævne, hvordan de øvrige temaer har (re)konfigureret praksis på Familie og Ungecentret. Tema 1: "Ønske om intra-aktiv supervision internt i huset": Konstitueret leder vil tilbyde sandplay - supervision til deltagerne. Tema 2 "Intra-aktiv begribelse af arbejdsopgaver": deltager 4 er holdt op med at arbejde i weekenderne. Tema 3 "spørge om hjælp": Deltager 2 er begyndt at spørge kolleger og leder om hjælp. Tema 4 "Handleplaner er en materiel-diskursiv praksis": det er styrende for familiekonsulentens interventionsmuligheder. Tema 7 "Magi og drømme": Deltagerne (re)konfigurerer hverdagspraksis "energien ligger der, hvor de (kunderne) gerne vil hen". Tema 8 "Indretningen af supervisionslokalet og supervisors forberedelser opleves som omsorg": Deltagerne mærker i overensstemmelse med Feng Shui filosofien, det der forgår "bag deres ryg" - "aspekter af livet de ser uden at lægge mærke til det"-en materiel-diskursiv praksis som udfolder sted-tids-betydning (Strand 2012:83-83).

Deltagere er bevidst om figurernes ko-konstituerende effekt af mellemværendet.

Præsentation med figur (tema 6)

Apparatus af Material Storytelling folder præsentationsrunder med figurer på baggrund af Strands staldtips (2012): "at slå "hjernen" fra og lad figurere vælge jer eller lad hånd/øjne vælge...og gå med formsprogets præmisser...fortæl i relation til figuren". Med afsæt i figuren aktualiseres og artikuleres mellemværendet af i dag: det mellemværende de tager med ind i rummet, det mellemværende de er

en del af og det mellemværende det er muligt at folde som deltager af intra-aktiv supervision. Deltagerne nedskriver stikord/deres egen resemiotization af det multimodale mellemværende. Se foto af stikord fra præsenteringsrunde.

Mellemværendet der foldes af figur-præsenteringsrunden d. 19.08.13

<p>Deltager 1: Vælger en giraf med bøjet nakke og med en abe hængende i det venstre bagben</p> <ul style="list-style-type: none"> - Giraf med en abe i det venstre bagben. Er ved at segne?!? - Giraffen med det gode hjerte og overskud kan vælte af "abekattestregene" - Giraffen beder om hjælp ved at løfte venstre forben "time out!" "hjælp!" 	<p>Deltager 2: Vælger et krokodillehoved i blød sandsten</p> <ul style="list-style-type: none"> - Lidt kluntet - Varm og rund - Rolig - Tager den med ro - Kan ikke se højt eller langt - Har ikke overblik - Kan mærke følelser
---	--

<p>Deltager 3: Vælger en figur "Den bestøvlede kat"</p> <ul style="list-style-type: none"> - "TA-DA".....indgår i mange sammenhænge - Hurtig -> hurtige skift - Selvsikker (men kan ikke stå alene ☺) - Det vil være godt at kunne noget lidt ud over det sædvanlige (noget magisk) - Indtager rummet 	<p>Deltager 4: Vælger en giraf</p> <ul style="list-style-type: none"> - Tænker nu -> fremover - Nysgerrighed - "Nyskabelse" kontra erfaring - Samfundscændring - Spændende - Observationer - Generation -> hvorhen værdier.
--	---

Deltagerne evaluerer efter første supervision, at figur-præsentation folder en anden form for (be)gribning af mellemværendet, de (re)konfigurerer figurerne som en genvej til at sige: *"her er jeg i dag"* (bilag 3). Efterfølgende har familieeksulenterne entangled figur - præsentationsrunder i flerfamiliebehandling ved lade "figurerne invitere deltagerne"- *det er en aha-oplevelse, når figurerne taler til dem..*(bilag 16). Jvnf. Haraway citeret af Strand (2012): "Figures collect the people through their invitation to inhabit the corporeal story told in their lineaments".

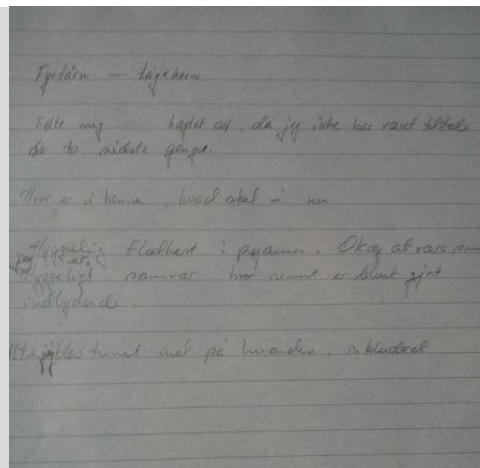
Mellemværendet af figurerne, familierne og rammerne for familiebehandling mv. hjælper de deltagende familiemedlemmer (børn og voksne) med at (re)konfigurere, hvordan de har det her og nu. Det er en god *"kommen til stede"* øvelse: *"nu har jeg sagt hvordan jeg har det"* (bilag 9). Mellemværendet enacter, at deltagerne folder ud fra et apparatus -mattering bodies – hvor deres Marte Meo toning har betydningsfylde, når de omtaler at det er en god *"kommen til stede øvelse"*. Det er en entangled genealogi, hvor mellemværendet af den (intra)-aktive supervision bliver en entangled del af det, de laver som del af andre "mellemværender". Efter at have foldet "find en figur" i familie behandling i en periode, (re)konfigurerer familieeksulenterne brugen af figurer i flerfamiliebehandling, så de nu starter og slutter behandling med "find en figur" for på den måde at (re)konfigurere, at familiebehandling er en proces:

Det øger deres selvregistrering. Vi har gjort det samme ved flerfamiliebehandling, det siger noget om processen. Når der sidder

nogle personer som er låst fast i deres mønstre så sker der det, at når alle de andre kan vælge en figur og beskrive en forskel, så bliver det mest tydeligt at det er mest almindeligt at man er i en proces hele tiden. Der er noget Schott Miller over det; det er den måde vi evaluerer på, om det vi har sammen er virksomt og hvor det bringer dig hen. Vi får flere mangfoldige beskrivelser og mindre papegøje sprog (deltager 3). Deltager 2 supplerer: det er en god metode til børn. (bilag 12)

Deres (re)konfigurerede praksis med "find en figur" har foldet mig som forsker, og jeg laver et agentialt cut, hvor jeg inkluderer deres diskontinuerlige praksis i forbindelse med den 4. og 5. supervision (bilag 12 og 14). Figur-præsentation foldes af mellemværendet som en før-efter proces evaluering. Se figur-procesevaluering fra 4. supervision i billeder og stikord nedenfor.

Deltager 1: Jeg starter med et tågehorn og bliver til en flodhest i pyjamas.

Jeg startede med et tågehorn (figur ligner et fyrtårn), fordi jeg følte mig hægtet af, jeg har ikke været til stede de sidste to gange. Hvor er vi henne hvad skal vi nu? Nu er jeg en hyggelig flodhest i pyjamas. Det er OK at være som jeg er. Hyggeligt samvær hvor rummet er blevet gjort indbydende. Jeg følte jeg blev tunet ind og jeg føler mig inkluderet.

Deltager 2: Jeg starter med et juletræ med glimmer og hvidt som sne og bliver til et hus med flere etager

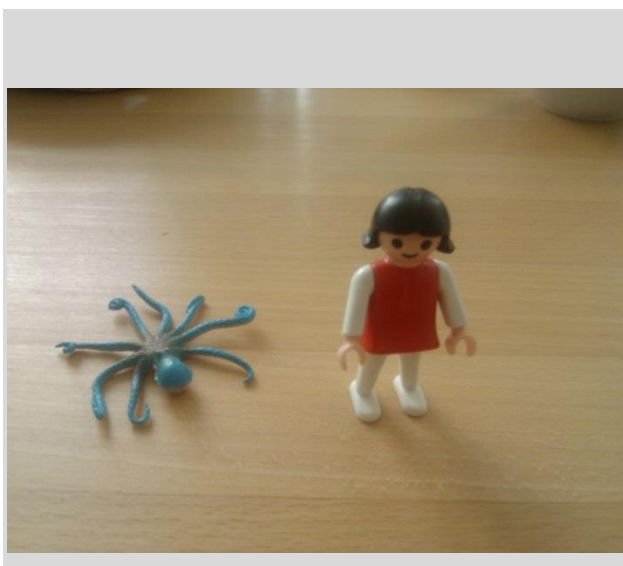

1. Figur
 Juletræ og glæde
 og lys som var
 Vært sammen med
 Løse brikker i
 vaskemaskinen
 De skaber glæde
 og lys
 Der må være
 eventyr, lys og
 glæde og forventning
 jeg må gerne
 være sådan et
 juletræ for mine
 børnebørn

2. Figur
 Et hus med flere
 etager
 Det står solidt og fast
 Det er malet i rolige
 regelmæssige farver med
 en sjov gul klat på
 skorstenen
 Det har flere etager
 med mange vinduer
 Nu er jeg på arbejde
 og må være et solidt
 hus med mange
 muligheder (etager) og
 et "hus" som skaber
 ro og tillid og en
 smule sjov (gul klat)

Jeg har været sammen med mine børnebørn i weekenden. De skaber glæde og lys. Der må være eventyr, lys, glæde og forventning. Jeg må gerne være sådan et juletræ for mine børnebørn. Nu er jeg et hus med flere etager. Det står solidt og fast. Det er malet i rolige og regelmæssige farver, med en sjov gul klat på skorstenen. Der er flere etager med mange vinduer. Nu er jeg på arbejde og må være et solidt hus med mange muligheder (etager) og et "hus" som skaber ro og tillid og en smule sjov (gul klat).

Deltager 3: Jeg starter med at være en blæksprutte og bliver en familiekonsulent (playmobil pige)

7/10.13

1. FIGUR BÆKSPROTTE:
 MANGE ARME TIL AT HOLDE MANGE
 BOLDE I LUFTEN, MEN EN SÅDAN
 LIDT USYNLIG FIGUR PÅ HAVBUNDEN

FIGUR: PLAYMOBIL "PIGE";
 ARTEFAKT BRUGT I DAGEN "MATERIAL
 STØBTILVÆR" DEN STØBTILVÆR HJØR, EN
 GUD FAMILIEBEHOLDNER I "ARBEJDSSTADT".
 HUV ER GUD FORDI HUV HAR EN IDE OM
 HJØRDAV HUV SML ARBEJDE SYSTEMER MED
 SÅSUD

Figur blæksprutte: mange arme til at holde mange bolde i luften, men er en sådan lidt usynlig figur på havbunden. "Jeg har opgaver liggende (der er usynlige for

andre) fx at søge midler til et kompetenceforløb, melde folk til en konference. Derfor havde jeg overvejet ikke at gå med i dag, så jeg kunne score to timer".

Playmobil-pige: symboliserer mig, en glad familie terapeut i "arbejdstøjet". Hun er glad fordi hun har en ide om hvordan hun skal arbejde systematisk med sagen.

Deltager 4 er fraværende.

Deltagerne fortsætter med diskontinuerligt at (re)konfigurere deres hverdagspraksis og folde nye mellemværender med figurer i familiebehandling: Eksempelvis har "find en figur" erstattet "humørbarometret" i gruppebehandling, figur-præsentation er en genvej til at vække følelser: *forældrene kan blive forelsket i deres barn igen, når barnet vælger "en lille bitte mus" og fortælle...*, en deltager er begyndt at tage en lille kuffert med figurer med ud til familierne og figurer (re)konfigureres som "memory devices": *børnene kan huske hvilke figurer andre børn og voksne valgte sidst* (bilag 16).

Den entangled genealogi, hvor figurerne kan betyde noget forskelligt folder en frihed, som giver familierapeuterne en anden mulighed for at (re)konfigurere familiernes problemstillinger. Eksempelvis har familiekonsulenterne overværet at en dreng ville bestemme hvilken figur moderen skulle vælge, og hvad hun skulle sige. "Det er lettere at gå ind i en familiedynamik og spørge hvordan kan det være at han skal vælge din figur? end det fx er at spørge "Hvem bestemmer hjemme hos jer?" (bilag 16). Mellemværendet af figurer, familiekonsulent, familier og lokalet mv. har foldet en anden form (be)gribning af familiernes udfordringer og (re)konfigurerer familierapeuternes praksis, så den magiske side også har fået agens: "Hvis man målte vores hjerneaktivitet, kunne man se at man fik andre dele af vores hjerne i gang - vi "dør" uden den magiske side" (bilag 16). Ovenstående er et eksempel på at målet med (intra)-aktionsforskning - at samskabe viden, forandre praksis og lære gennem kollaborative processer mellem forskere og deltagere - kan nås.

Deltagerne har diskontinuerligt (re)konfigureret deres hverdagspraksis. De har fået figurerne "ud af skabet". Figur-præsentationsrunder har enacted nye mellemværender på Familie og Ungecentret og foldet knopskydning i forskellige

retninger. De humane og de nonhumane faktorer af mellemværendet giver deltagerne mulighed for at begribe aktuelle udfordringer på en måde, hvor en mere legende tilgang har fået betydningsfylde.

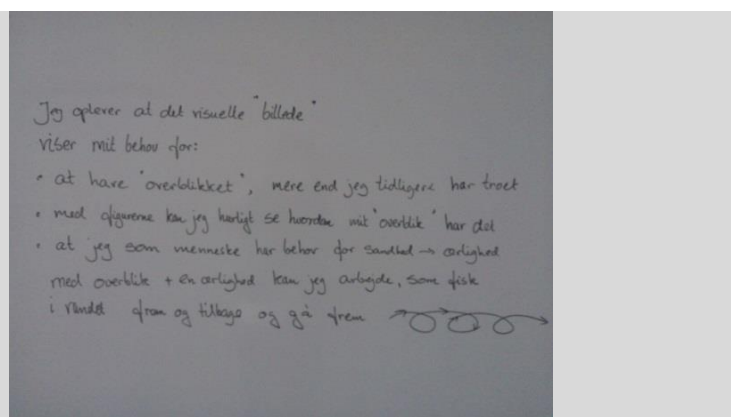
Evaluering (tema 5)

Deltagerne (re)konfigurerer apparatus af Material Storytelling som en metode til at evaluere det fælles tredje (16.09.13). Det folder mig som supervisor og enacter en mulig måde at evaluere processen med (intra)-aktiv supervision. Jeg evaluerer processen på to måder:

- Deres (re)konfigurerede praksis med "find en figur" har foldet mig som forsker. Deltagerne bliver bedt om at "Finde en figur" der (re)konfigurerer, hvordan de har det nu og efterfølgende samle alle de figurer, der har haft betydning for dem gennem hele forløbet. De skal med afsæt i mellemværendet med figurerne evaluere forløbet
- Deltagerne folder et fælles Objekt Teater om emnet: hvad har Familie og Ungecentret fået ud af at være med i processen med intra-aktiv supervision? (bilag 16)

Nedenstående skema illustrerer deltagernes evaluering af forløbet med afsæt i de figurer, der har haft betydning for dem igennem hele forløbet

Deltager 1's figursamling fra intra-aktiv supervision

Den aktuelle figur deltager 1 vælger er en fisk.

Deltager 1 evaluerer sin personlige proces med intra-aktiv supervision: "Jeg oplever, at det visuelle billede viser mit behov for:

- US At have overblikket, mere end jeg tidligere har troet
- US Med figurerne kan jeg hurtigt se hvordan mit overblik har det
- US At jeg som menneske har behov for sandhed -> ærlighed
- US Med overblik + ærlighed kan jeg arbejde som en fisk i vandet - frem og tilbage og gå frem (se spiraltegning på foto ovenfor).

Supervisors resemotization: Deltager 1 giver udtryk for, at hun med afsæt i virkekraften af mellemværendet "arbejder som en fisk i vandet" og folder hverdagspraksis frem og tilbage i en spiralproces. Ærlighed og overblik støtter hende i at begribe udfordringer/problemstillinger og (re)konfigurere sin praksis som familiekonsulent.

Deltager 2's figur samling fra intra-aktiv supervision

Den aktuelle figur deltager 2 vælger er et bornholmerur

Deltager 2 evaluerer sin personlige proces med intra-aktiv supervision:

- US Hygge og omsorg (kaffe, the, godter) giver ro og "mindsker farten" – åbner for andre ting end tanker
- US Find en figur: giver ro, tid, bevidsthed og refleksion
- US At være/arbejde i sandkassen giver plads til at bruge bevægelse, syn og følelse, ikke kun tanker og ord
- US For mig har det betydet, at jeg nu beder mine kunder om at finde en figur (mærke sindsstemning og komme i ro)

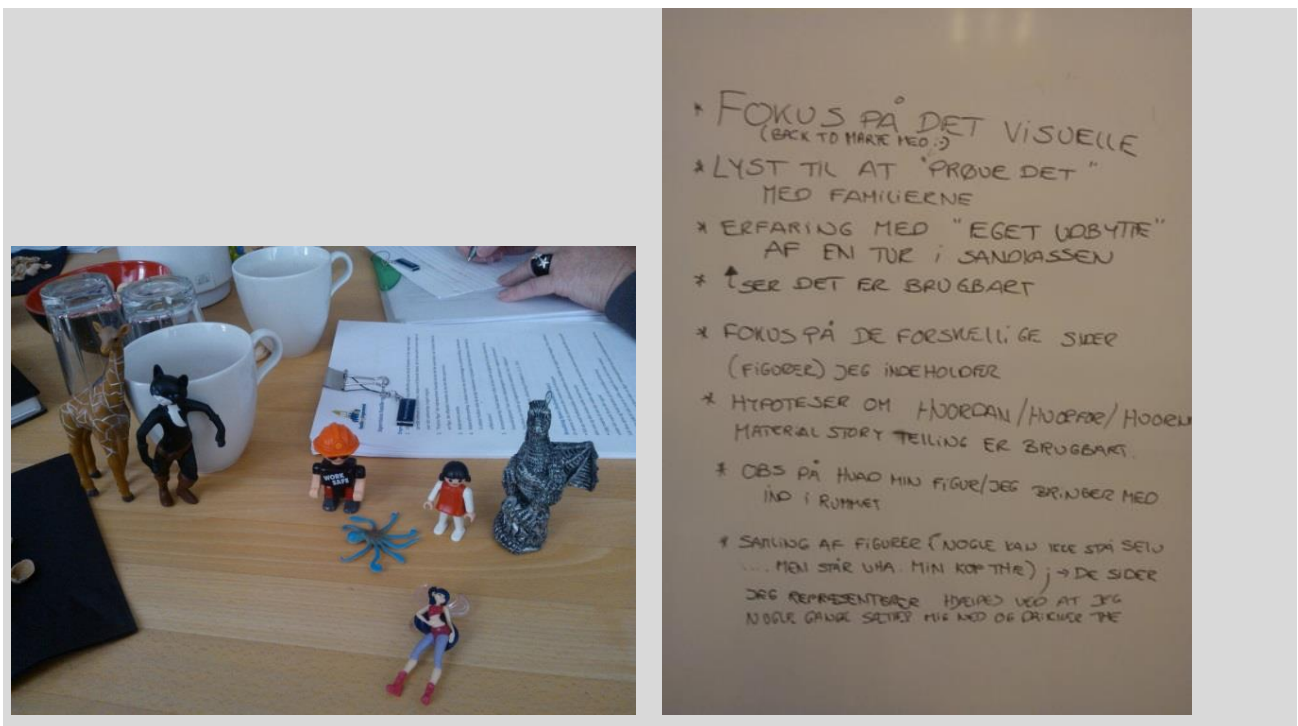
- US Jeg kan bede kunder om at gå/arbejde i sandkassen, da jeg selv kender processen
- US Jeg kan give ro og pauser og spørge til figur

Supervisors resemotization:

Deltager 2 giver udtryk for, at hun med afsæt i virkekræften af mellemværendet "mindsker farten og åbner op for andre ting end tanker" (bornholmeruret).

Rammerne for intra-aktiv supervision opleves som omsorg (feng-shui), og hverdagspraksis er (re)konfigureret, så figurer og sandkasse indgår i arbejdet med at begribe udfordringer/problemstillinger i arbejdet som familiekonsulent.

Deltager 3's figur samling fra intra-aktiv supervision

Den aktuelle figur deltager 3 vælger er en giraf

Deltager 3 evaluerer sin personlige proces med intra-aktiv supervision:

- US Fokus på det visuelle - back to Marte Meo
- US Lyst til at "prøve det" med familierne
- US Erfaring med "eget udbytte" af en tur i sandkassen
- US Ser det er brugbart
- US Fokus på de forskellige sider (figurer), jeg indeholder
- US Hypoteser om hvordan, hvorfor, hvornår Material Storytelling er brugbart

- US Obs på, hvad min figur/jeg bringer med ind i rummet
- US Samling af figurer (nogle kan ikke stå selv....men står vha. af min kop the) -> de sider jeg repræsenterer hjælpes, ved at jeg nogle gange sætter mig ned og drikker the.

Supervisors resemotization: Deltager 3 giver udtryk for, at hun med afsæt i virkekraften af mellemværendet har fokus på det visuelle (tilbage til Marte Meo). Hun er "obs. på, hvad min figur/jeg bringer med ind i rummet". Hun har fået fokus på de forskellige sider, hun indeholder (figurer) og på hvordan hun hjælper sig selv ved at drikke the (holde pause). Hun har lyst til at (re)konfigurere hverdagspraksis og udfolde Material Storytelling i arbejdet med familierne.

Deltager 4 er ikke til stede på dagen, men har sendt sin evaluering af forløbet på en mail

Jeg oplever "din metode" som en fantastisk supervisionsform fordi: Det er muligt at fortælle om min oplevelse/problem uden at skulle tænke over, om det er fortalt på en måde, så mine kolleger forstår det, jeg fortæller

- US Det er muligt at "vandre i egen oplevelse" (mit billede) – vandre i en "ny retning" og ikke mindst en "retning", som føles rigtig for mig og mit arbejde (det er ok at der bliver spurgt ind til mit billede)
- US Jeg kan gøre brug af metoden uden for vores almindelige konferencer og supervision med psykolog
- US Jeg kan mærke, at jeg er begyndt at tænke figurer/symboler meget mere ind i mit arbejde. Jeg tænker den/det ind flere steder end tidligere (har altid brugt at tegne sammen med familien, da jeg oplever, at det bliver mere konkret for dem – det er et godt "fælles tredje").
Jeg vil helt klart bruge "sandtegnning" og figurer i langt højere grad – fremover også med voksne
- US Er blevet inspireret til at have en lille kuffert med figurer med ud til familierne

Supervisors resemotization: Deltager 4 giver udtryk for, at hun med afsæt i virkekraften af mellemværendet har fokus på sin egen proces, at hun kan "vandre i egen oplevelse" i uforudsigelige retninger, som føles "rigtige". Hun tænker

figurer/symboler ind processen med at begribe udfordringer/problemstillinger i hverdagen og har (re)konfigureret sin praksis som familiekonsulent.

Alle deltagerne evaluerer, at Material Storytelling som apparatus kan understøtte en anden form for (be)gribning af aktuelle udfordringer/problemstillinger. De kan med afsæt i virkekræften af mellemværendet: "vandre i egen oplevelse", "arbejde som en fisk i vandet", "mindske farten og åbne op for andre ting end tanker" eller "blive obs. på, hvad min figur/jeg bringer med ind i rummet". Mellemværendet konstituerer et andet mulighedsfelt- sammenlignet med verbalt forhandlede problemstillinger- for at kunne (re)konfigurere problemkomplekser. En form for vist handling eller "stories of bodies"- der giver mulighed for at håndtere problematikker på en mere bogstavelig måde, der bogstaveligt understreger problemkomplekserne som materielt diskursive.

Fælles Objekt Teater evaluering

Deltager 1, 2 og 3 laver en *inter-aktiv forhandling* om dette i sandkassen. Foto folder et (multimodalt) billede af Familie og Ungecentret, som eventuelle kunder vil kunne se det. I denne sammenskrivning nævnes overskrifterne for forandringen. I bilag 16 findes en uddybelse.

Hvad har intra-aktionsprojektet betydet for familiecentret?

- US Vi er blevet bedre arbejdskraft
- US Figurerne og metoden er kommet ud af skabet
- US Der er tilføjet noget, som gør det sjovt/lidt lettere (Magisk træ og klovn)
- US Et redskab mere i værktøjskassen (lille tang bag sæl)
- US Vi promoverer vores familiecenter (hus med to tårne) noget knopvækst-
det spirer
- US Det kommer til at vokse som en have (træ)
- US Vi har fået noget overblik (giraf)
- US Vi bliver mere rummelige, fordi vi får flere redskaber
- US Der er ikke så mange ord
- US Lidt magi, lidt eventyragtigt (juletræ)
- US Vi er blevet styrket (løve)
- US Klogskab og ro (elefant)
- US Vi får mange vinduer at kigge ud af (vindue)
- US Bedre til at give omsorg (kage på tallerken)
- US Det er nemmere at komme til at snakke om følelser (krokodillehoved og
sæl)
- US Vi har fået noget serveret på et sølvfad.
- US Sandkassen er enormt dynamisk, må ikke blive statisk
- US Familiekonsulenterne har fået udsyn over, hvad de mangler (står oppe
på kanten af sandkassen)

Familiekonsulenterne folder i en *inter-aktiv forhandling*, at (intra)-aktiv supervision med Apparatus af Material Storytelling har (re)konfigureret deres hverdagspraksis - sammenlignet med verbalt forhandlede problemstillinger. Deltagerne er mere rummelige, fordi de har fået flere og mere dynamiske redskaber. Figurerne er kommet ud af skabet, og det hele er blevet lidt sjovere. Det er blevet nemmere at komme til at snakke om følelser og give omsorg. Det spirer og kommer til at vokse i uforudsigelige retninger.

Deltagernes (re)konfigurerede hverdagspraksis folder, at (intra)-aktiv supervision har stadfæstet en anden mening lokalt og skabt læring blandt deltagerne, hvilket er en forudsætning for at organisatorisk læring kan finde sted. Organisatorisk læring sker, når individer og grupper i organisationer tilegner sig viden, kompetencer og orienteringsmønstre inden for organisationens rammer (Friche,

Dauer Keller og Rasmussen 2011: 162). Konstitueret leder på Familie og Ungecentret var åben overfor at lade deltagerne indgå i (intra)-aktionsforskningen, hvilket er en forudsætning for at deltagerne kan (re)konfigurere deres hverdagspraksis og organisatorisk læring kan finde sted.

Det produktive maskineri stadfæster, at supervisionspraksis på Familie og Ungecentret i Aabenraa Kommune kun delvist er (re)konfigureret som (intra)-aktivsupervision. Deltagere og supervisor har været med oppe at "gå på loftet" og mærket mellemværendet som virkekraft for forandringsprocessen, men "går også på gulvet" en del af tiden, og reenacter supervision som en inter-aktion.

Diskussion af det produktive maskineri

Det er inkluderet i metodologien, at meningskabelse ikke er en tilstand men en kontinuerlig proces. Det vil altid være muligt at folde en anden form for (be)gribning af mellemværendet.

I forhold til specialets ramme på 60 sider, har jeg villet for meget. Specialets bilag indeholder en stor mængde data, som kunne have været analyseret anderledes med afsæt i andre analytiske cuts, end dem jeg har foldet. Det er inkluderet i ontoepistemologien, at det ikke vil være muligt at gentage undersøgelsen og få det samme resultat igen. De gensidige tilblivelsesprocesser, hvor væren og erkendelse emergerer simultant, er en vedvarende dynamisk proces. Det ville have været fint at transskribere alle fem Objekt Teaterprocesser, da analysen af intra-aktionsorden har fået en central betydning i analysen. Mine transskriptioners detaljeringsgrad er en resemiotization af en dynamisk intra-aktiv proces, det gør det svært at konstituere det multimodale aspekt af Material Storytelling. Til gengæld åbner det et mulighedsbillede for at fastholde de flygtige øjeblikke af processen. Hvad "mellemværendet" gør relevant – (og her underforstået som enacted relevant) – det er delelementer som er klippet ud af strømmen. Hvor de vitale intra-aktioner starter og slutter, er svært at afgøre, ligesom det på baggrund af begrebet intra-aktion er meningsløst og kontraindiceret at gøre det (Strand 2012:26). I den sammenhæng får det betydningsfylde, hvordan jeg laver mine transskriptioner. Jeg har valgt at sætte dem i skema for overskuelighedens skyld, hvilket kan signalere, at jeg har et overblik over intra-aktionens start- og slutpunkt. Transskriptioner kan udformes i forskellig detaljeringsgrad, der findes ikke guidelines for intra-aktiv transskription. En mere detaljeret transskriptionsform, kunne have

enacted en cut by cut analyse med fokus på "afgørende udslagsgivende elementer" og "steds-diskursen", det ville åbne et mulighedsfelt for at give mere betydningsfylde til 3D konfigurationen af deltagernes multiple tavse viden i lighed med Strand (2012). Men der er forskel på en Ph.d afhandling og master specialets rammer. I nærværende opgave har det ikke været muligt.

Studieordningen, plejer og vaner, har været med til at folde opgaven på en måde, hvor den skrevne diskurs får mere betydningsfylde, end den kunne have haft³⁰ - jeg har ikke turdet "gå på loftet" hele tiden.

Som tidligere nævnt er diffraktionen af Marte Meo og Material Storytelling ikke (re)konfigureret som et samlet analyseapparat, det har reenactet et større fokus på samspilsdelen i analysen af videooptagelser.

Jeg har i maskinrum 4 selvstændigt og på grundlag af videnskabelig teori og metode at kunne søge, analysere og diskutere viden og metoder inden for uddannelsens område og inden for masterprojektets særlige område og problemstilling (studieordning 2012: 26).

Maskinrum 5: Konklusion

Konklusion (et lokalt momentant cut), der stadfæster en ændret begribelse af aktuelle problemstillinger og en (re)konfigureret hverdagspraksis som familieterapeut.

Analysen stadfæster, at Material Storytelling (som apparatus) kan understøtte personalet på Aabenraa kommunes Familie og Ungecenter i at begribe aktuelle problemstillinger og (re)konfigurere deres hverdagspraksis som familieterapeuter. Ved at benytte sandkasse-konfigurationen som et diffraktivt gitter for at (re)konfigurere betydningsfulde praksisser forstærkes muligheden for forandring. Deltagerne cutter på en fornyet måde, hvor de ekskluderer at bliver ført på afveje af en sproglig diskurs og inkluderer mellemværendet som en dynamisk virkekraft, hvilket folder en mere legende og konkret/bogstavelig (be)gribning af problemstillinger. Mellemværendet af de materielt—diskursive praksisser åbner

³⁰Jeg kunne fx have analyseret figurernes bevægelser i sandkassen, hvilket kunne have udfoldet stedsdiskursen af sandkassekonfigurationen

dobbeltforholdet mellem mening og materialitet og folder en intra-aktiv-væren i flere sted-tids-betydninger, hvor der (dis)kontinuerligt skabes nye mulighedsbilleder for at begribe aktuelle problemstillinger. Det produktive maskineri stadfæster et (re)- (de)konfigureret apparatus for Material Storytelling af en supervisionspraksis på Familie og Ungecentret i Aabenraa Kommune, der delvis er en inter-aktion og delvis en intra-aktion. Foldeprocesserne af intra-aktionsordenen - kritik, udfordring, valg og ændring – er det som det lokale "mellemværende", som projektet er og bliver til, og som den kollegiale supervisionspraksis kan bidrage med. Deltagernes ændrede hverdagspraksis folder, at organisatorisk læring finder sted; de har været med oppe at "gå på loftet" og mærket mellemværendet som virkekraft for forandringsprocessen.

Den supervisionspraksis, der er foldet lokalt på Aabenraa kommunes Familie og Ungecenter kan foldes i en form, der generelt kan anvendes på specialområdet. Med afsæt i apparatus af Material Storytelling kan intra-aktiv supervision udfordre ansatte på specialområdet til at opgive jagten på det "virkelige" barn, den "virkelige" viden og den "virkelige" udvikling. *Vi ved ikke hvad et barn er i stand til at lære, at vide eller blive til*, det er ukendt potentiale og ændringer bliver derfor det vigtigste subjekt at undersøge i pædagogisk praksis. Forestillinger og overbevisninger kan ændre sig som et resultat af virkekraften af materielle objekter og artefakter.

Jeg har i udfoldelsen af (intra)-aktiv supervision på Familie og Ungecentret formidlet og diskuteret viden og problemstillinger inden for masterprojektets specifikke område med ikke-fagfæller og taget ansvar for egen faglig udvikling (studieordning 2012:26).

Litteraturliste

- Aagaard Kurt (2004). Aktionsforskningens videnskabsteori I Poul Bitch Olsen og Lars Fuglsang (red.). *Videnskabsteori i samfundsvidenskaberne*. Roskilde Universitetsforlag.
- Aarts Maria (2000) *Marte Meo Grundbog*. Aarts Production. Holland.
- Barad, Karen(2003) *Posthumanist Performativity: Toward an Understanding of How Matter Comes To Matter*.I *Journal of Women in Culture and Society*. 2003, vol. 28, no. 3. The University of Chigago.
- Barad, Karen (2007) *Meeting the Universe Halfway*. Duke University Press. 2. Udgave.
- Brown, Simon (2004) *Praktisk Feng Shui*. Borgens Forlag, København.
- Duus, Gitte, Laursen, Erik, Kildedal, Karin, Husted Mia og Tofteng, Ditte (2012) *Aktionsforskning en grundbog*. Forlaget samfundslitteratur.
- Friche, Nanna, Keller, Hanne Dauer og Rasmussen Palle (2011) fra evaluering til organisatorisk læring i *Målt og vejret - Uddannelsesforskning om evaluering* Aalborg universitetsforlag.
- Greenwood, DJ. og Lewin (1998) *Introduction to Action Research*. Sage. Kap. 5 s. 67-93.
- Heden bro, Monica & Wirtberg Ingegerd (2002). *Marte Meo – samspil og udvikling*. Hans Reitzels forlag.
- Højgaard, Lis og Søndergaard, Dorte Marie (2010) *Multimodal konstitueringsanalyse i empirisk forskning* i Brinkmann, Svend og Tanggaard, Lene: *Kvalitative metoder*. København. Hans Reitzels Forlag.
- Idema, Rick A M (2003) Multimodality, Resemiotization: Extending the analysis of discourse as multi-semiotic practice I *Visual Communication*. Publiceret af SAGE. <http://www.sagepublications.com>
- Idema, Rick A M (2007) On the Multi-modality, Materially and contingency of Organization Discourse i *Visual Communication*. Publiceret af SAGE. <http://www.sagepublications.com>
- Juelskær, Malou (2009) *En ny tid- bevægelser i/gennem tid, rum, krop og sociale kategorier via begivenheden, skoleskift*. Ph.D. afhandling Danmarks pædagogiske Universitet kap. 3
- Kalff, Dora M.(2003) *Sandplay A psychotherapeutic Approach ti the Psyche*. Tenemos Press, Californien.

Keller, Kurt Daur (2009) *Sundhedsfagligt udviklingsarbejde* UCN. Kompendium til modulet "Videnskabsteori og metode 2" MLP AAU.

Løvbjerg og Sørensen (2013) *T(w)o move(s), or not to move?-that's the (quantum) question*. Speciale på institut for kommunikation AAU.

Nielsen, Hanne. B, og Vivike, Hanne (2011) *Sandplay: En pædagogisk metode* i *Dansk Pædagogisk tidsskrift* nr. 3

Pedersen, Dorte og Greve, Carsten (2004). *Strategisk offentlig ledelse i reformernes tidsalder* i *Ledelse og Erhvervsøkonomi* 4/2007 s. 195-206

Prætorius Nadja U.(2007). *Livet som undtagelsestilstand*. I *psyke & Logos* – årg. 25, nr.2

Sparholt Ulla (2012) *Piger med autisme*". 2. semesteropgave på MLP. AAU

Strand, Anete Mikkala Camille (2012) *On dis/continuous becoming of/through an Apparatus of Material Storytelling*. Ph.d. afhandling. The faculty of humanities, Aalborg University, Denmark.

Strand, Anete Mikkala Camille (2013) *Powerpoints fra undervisning på 3. semester* MLP.

Sørensen, Jytte Birk (1998) *Ser man det - Marte Meo metoden i et udviklingspsykologisk perspektiv*. Forlaget Dafolo.

Stegeager, Nikolaj og Laursen, Erik (2011). *Organisationer i bevægelse Læring-udvikling- Intervention*. Samfundslitteratur.

Thisted, Jens (2011) *Forskningsmetode i praksis projektorienteret videnskabsteori og forskningsmetodik*. Munksgaard.

Taguchi, Hillevi Lenz (2009) *Beyond the practice/theory divide in childhood education* fra Routledge.

Hjemmesider

Familie og Ungecenteret

<http://www.familiecenteraabenraa.dk/> <http://www.ungecenteret-aabenraa.dk/d>. 30.09.13

Marte Meo Metoden

<http://socialstyrelsen.dk/handicap/hjerneskaede/udgivelser/fokus/2010/nr.-4-tema-udredning-af-den-hjerneskaederamte-borger/marte-meo-metoden-2013-udviklingsstottende-relationer> d. 3.10.2013

Socialkonstruktivisme

http://www.denstoredanske.dk/Sprog,_religion_og_filosofi/Filosofi/Filosofi_og_filosofier_-_1900-t./socialkonstruktivisme d. 8.12.13

Studieordning for uddannelsen Master i læreprocesser

§24 Modulet Masterprojekt

http://www.fak.hum.aau.dk/digitalAssets/66/66806_studieordning_l--reprocesser_ma_2012.pdf, 5.12.13

UCN (2009) *Marte Meo*

Metoden http://www.ucn.dk/Admin/Public/DWSDownload.aspx?File=%2FFiles%2FFiler%2FUdvikling+og+innovation%2FVidencenter+for+kommunikation+og+laering%2FPublikationer%2FMarte_Meo_Metoden_18.02.09.pdf.

Power Points fra Undervisning på MLP

Frimand (2012) PowerPoints fra undervisning d. 12.05.2012 *Aktionsforskning - paradigmer; metoder og praksisformer*